

50 jaar

v.v. Serooskerke

50 jaar

V.V. SEROOSKERKE

JUBILEUMGIDS

1948-1998

door:

Rens Aarnoutse
Kees Geerse
Jan Muizelaar.

INHOUD.

1. Inleiding	4	9. Back to the Seventies door Han Lobbezoo	34
2. Voorwoord mevr. A.C. de Bruijn, burgemeester	5	10. Het Aduard-elftal door Han Lobbezoo	42
3. 50 jaar jong, voorwoord door Js. Cevaal, erevoorzitter	6	11. Bekeravontuur Gemert door Hans Adriaanse	50
4. Cement, voorwoord door René Filius, voorzitter	8	12. In de Eerste Klas door Pieter den Hollander	53
5. V.V. Serooskerke 50 jaar jong, door Joop Wattel, oud-voorzitter, erelid	10	13. Serooskerke - Nederlands Elftal door Henk Wondergem	56
6. De voetbalvereniging door de jaren heen, door Rinus de Pagter, oud-secretaris, erelid	11	14. De Jeugdafdeling van de V.V. Serooskerke	62
7. De accommodaties	20	15. De damesteams van de V.V. Serooskerke door Jan Vogel	66
8. De Gebroeders - Willeboordse door Frans Willeboordse	26	16. De trainers	69
- Riemens door Jan Riemens	27	17. Vrijwilligerswerk	72
- Allaart door Jaap en Wim Allaart	31	18. De profclubs	75
		19. De standen van het eerste vanaf 1948	76
		20. 50 jaar V R I E N D van Seroos	78

1. INLEIDING.

Als een vereniging jubileert is het een goed gebruik dat daar door het uitbrengen van een jubileumboekje aandacht aan wordt besteed. Ook bij de jubilea ter gelegenheid van het 25- en 40-jarig bestaan van de Voetbalvereniging Serooskerke is zo'n boekje samengesteld en gepubliceerd.

Toen de Jubileumcommissie ons vroeg de samenstelling van een boekje bij het 50-jarig bestaan van de V.V. Serooskerke op ons te nemen hebben wij dat graag geaccepteerd. Vanaf het begin stond voor ons vast dat de opzet van het boekje "anders" zou worden. Natuurlijk komt de geschiedenis van de vereniging uitgebreid aan bod, met alle hoogte- en dieptepunten.

Maar wij hebben er ook voor gekozen om de direct betrokkenen zelf aan het woord te laten. Hun namen vindt u in de inhoudsopgave. U zult dus heel weinig "redactionele" stukken tegen komen.

Het heeft ons toch een beetje verrast met hoe veel enthousiasme iedereen heeft meegewerkt en hoe veel informatie er nog bij de verschillende (oud)leden in dozen, kasten en in het hoofd zit.

We willen iedereen die aan de tot-

standkoming hiervan meegewerkt heeft bedanken. Zonder u/jullie was het niet gelukt dit mooie boekje te presenteren.

mei 1998

de redactie,
Rens Aarnoutse
Kees Geerse
Jan Muizelaar.

2. VOORWOORD BURGEMEESTER

De Voetbalvereniging Serooskerke bestaat 50 jaar! Generaties spelen en trainen al in verenigingsverband. De voetbalvereniging vervult een belangrijke functie in het dorp Serooskerke, dat durf ik hier rustig te stellen.

Met plezier voldoe ik aan uw verzoek om een voorwoord te schrijven voor het jubileumboekje van uw vereniging. Niet alleen op sportief gebied kunnen de leden zich ontplooien, maar juist in verenigingen zoals deze ontstaan vaak hechte vriendschappen.

Sport voedt ook de jeugd op. Dit aspect moeten we zeker niet onderschatten, want jongeren leren zich niet alleen op het sportveld te gedragen. Er worden normen aangeleerd die voor het hele maatschappelijke leven belangrijk zijn!

Een sportvereniging kan alleen bestaan dankzij de inzet van vele vrijwilligers. Bestuurders, trainers en leden van commissies moeten daarom bij een jubileum in het zonnetje gezet worden. Mede dankzij hen is de voetbalvereniging een essentieel onderdeel van het sportieve en maatschappelijke dorpsleven in Serooskerke.

De Voetbalvereniging Serooskerke staat

weliswaar niet aan de top in het Zeeuwse voetbal, maar ik zou toch alle spelers en supporters op de Olympische gedachte willen wijzen: meedoen is belangrijker dan winnen!

Vijftig jaar Voetbalvereniging Serooskerke: een historische bijdrage aan het sportieve en maatschappelijke leven van Serooskerke waar u allen trots op kunt zijn.

Bestuur en leden: gefeliciteerd met dit jubileum!

Mevrouw A.C. de Bruijn
Burgemeester van Veere.

3. 50 JAAR JONG

Stil staan bij een 50-jarig jubileum betekent onherroepelijk terugblikken op de achterliggende periode. In het kader van dit jubileum zullen anderen dat ongetwijfeld doen. Rinus de Pagter, die in de loop der jaren als secretaris van de vereniging kilometers verslagen heeft geschreven, heeft ook voor dit jubileumboek de rijke geschiedenis van de V.V. Serooskerke professioneel op een rijtje gezet.

Beslist een periode die zich kenmerkt door hoogte- en dieptepunten. Om herhalingen te voorkomen zal ik dan ook niet op de historie ingaan. Wel meen ik dat een woord van hulde past aan het huidige bestuur en aan hun vele voorgangers gedurende die vijftig jaar. Zonder hun vasthoudendheid en draagkracht zou dit jubileum niet gevierd kunnen worden. Ook aan alle stille werkers vanaf deze plaats een woord van lof. Fijn dat schrijver ook zijn steentje daaraan heeft mogen bijdragen.

Met frisse zin en met de sporthedemouwen omhoog heeft het huidige slagvaardige bestuur het jubileumjaar 1998 ingeluid. De presentatie van een nieuw LOGO en de HERINRICHTING van het clubgebouw was een groot succes. Jong en oud hebben dat ge-

waardeerd en zo moet het ook. Met overtuiging mag gesteld worden dat wat de V.V. Serooskerke in die vijftig jaar heeft opgebouwd van hoog gehalte is. Klasse! Een goed functionerende vereniging is van groot belang voor een leefgemeenschap. Een sportieve vereniging streeft niet in de eerste plaats naar hoge prestaties, zij streeft veel meer naar een gezonde vereniging waarin sportiviteit hoog in het vaandel staat. Ook de jeugd spreekt dat aan. Voor hen een passende vrijetijdsbesteding organiseren, hen via sport een stuk levensvreugde bezorgen en broodnodige solidariteit meegeven. Wij hebben een gezonde jeugdafdeling en dat is de achterban voor de komende vijftig jaar. Uit die achterban kan iets groots groeien, daarvan ben ik overtuigd. Reken maar, dat een club als de onze waar de ouders volledig achterstaan een grote toekomst heeft. Vanuit die jeugd bouwen aan de komende vijftig jaar is een goede zaak.

Tot slot wens ik het bestuur en de jubileumcommissie succes met de uitvoering van de op zich genomen taak en ik hoop dat alle leden en sympathisanten van de V.V. Serooskerke weer een hoogtepunt aan de rijke geschiedenis

Serooskerke 1 1973, v.l.n.r. Staand: H. Versluijs, D. Davidse, J. Wattel, W. Hui-bregtse, D. Moelker, K. Dieleman, M. De Regt, P. Boone; gehurkt: W. Van Haveren, K. Brevet, H. Versluijs, P. Houterman, H. Lobbezoo, L. Adriaanse, L. Dekker, B. Vader.

van onze vereniging kunnen toevoegen, zodat jong en oud samen de toekomst in de 21e eeuw aan kunnen. Dat dat zal slagen, daarvan ben ik overtuigd.

Jos Cevaal
Erevoorzitter

4. CEMENT

Ik vind het een bijzondere eer, als huidige voorzitter, een voorwoord voor dit jubileumboek te mogen schrijven. Per definitie wordt in een jubileumboek teruggekeken in het verleden. Daarbij realiseer ik mij dat ik zelf nog maar een heel bescheiden verleden bij "Seroos" heb. Zo leert de historie bijvoorbeeld dat in vijftig jaar "Seroos" drie oud-voorzitters, Van Haveren, Cevaal en Wattel, uit een "rij" van elf, goed zijn voor meer dan negenendertig jaar voorzitterschap! Over een "Seroos" verleden gesproken! Mijn gebrek aan "Seroos-verleden" wordt echter steeds meer gecompenseerd door verhalen uit de oude doos van de binnen de vereniging nog aanwezige mannen van het eerste uur. In dit jubileumboek zijn vele feiten opgetekend uit een roemrijk verleden. Met recht een historie om trots op te zijn!

Zelf ben ik eind jaren zestig mijn actieve voetbalperiode op "peeland" begonnen. Lid worden van de plaatselijke voetbaltrots was een doel! Het was in die tijd nogal eenvoudig. Voetballen of niks. Eenvoudig waren ook de middelen, beperkt trainingsmateriaal, geen verwarmde kleedlokalen, geen douches en geen kantine. Als de dag van gisteren herinner ik mij, als

jonge senior van zeventien, dat ik door de oudere spelers na de wedstrijd werd meegenomen naar het plaatselijke café en met "slik" aan m'n knieën enomgeven door een zweem van opgedroogd zweet, de overwinning werd gevierd of een nederlaag betreurd. De beleving was er niet minder om want we waren immers met z'n allen één.

Anno 1998 is voor velen sport, waaronder voetbal, nog slechts een middel. Eén van de vele middelen om vrije tijd te besteden of de noodzakelijk lichaamsbeweging te krijgen. De sportverenigingen vormen het aanbod in de "sportsupermarkt" waar "consumenten" komen en gaan. De schappen in de "sportsupermarkt" dreigen echter steeds leger te worden omdat de vrijwillige "vulploegen" eerst overbelast en vervolgens onbemand raken. De onderlinge concurrentie tussen de sportverenigingen is vandaag aan de dag dan ook groot. Om te overleven dient de geboden kwaliteit hoog te zijn. Professionalisering, met name ten aanzien van het vrijwilligerswerk, is noodzakelijk. Ook binnen "Seroos". Al zijn de effecten van de verzakelijking en de individualisering van de sport ook binnen de voetbalvereniging Serooskerke merkbaar, de rijke histo-

rie en de niet meer weg te denken plaats die de voetbalvereniging in het dorpsleven inneemt vormen de basis voor een hecht en eensgezind "Seroos" voor de toekomst. "Seroos" moet in mijn visie een echte dorpsclubblijven, een club van het volk. Herkenbaar en van iedereen. "Seroos" als bindmiddel, als sociaal "cement" tussen mensen. Dat behouden is de toekomst verzekeren!

maart 1998,
Met vriendelijke groet,
René Filius, voorzitter.

5. VOETBALVERENIGING SEROOSKERKE 50 JAAR.

Van harte gefeliciteerd met dit 50 jarig jubileum.

Een vereniging die springlevend is, waar het bruijt van activiteiten.

Ook een vereniging die in de dorpskern zijn functie meer dan waar maakt.

Als we even terugkijken dan is er veel veranderd met wat er was in de beginperiode. Qua accommodatie, qua ledenaantal. Een grote jeugdafdeling mogen we vandaag zien bij onze vereniging, en het spreekwoord zegt toch: "wie de jeugd heeft, heeft de toekomst". Ieder week kunnen we genieten van onze sport, hetzij actief of als toeschouwer of supporter.

Wat is er na het 25-jarig jubileum op sportief gebied een opgang geweest, met als eindpunt drie jaar op het hoogste amateur-niveau. Een prachtige tijd voor een vereniging. Daarna wat mindere jaren op prestatief gebied, maar nu weer proberen het huidige niveau te handhaven misschien proberen een stapje hoger. Die uitdaging moet er toch zijn voor een speler. Met inzet van iedereen, bestuur, leiders, vrijwilligers, trainers moet dat haalbaar zijn.

Bij het vorige jubileum ben ik gestopt met de woorden; op naar het volgende jubileum. Daar zijn we nu aangeko-

men, met inspanning van velen is dat gelukt. Daarom nu ook weer: als iedereen zich inzet voor de club dan kunnen we de toekomst met vertrouwen tegemoet zien en werken naar het volgende jubileum.

Ik wens het bestuur veel succes.
Joop Wattel, oud-voorzitter.

6. DE VOETBALVERENIGING DOOR DE JAREN HEEN.

Door een aantal personen uit Serooskerke was een vergadering uitgeschreven om te komen tot het oprichten van een voetbalvereniging. Deze werd gehouden op 20 mei 1948 in het oude vergaderlokaal "Samenwerking" gelegen aan de voormalige Dorpsstraat (nu: Torenstraat) te Serooskerke en was zeer goed bezocht. Na een uiteenzetting door de heer M.J.W. Brasser werd besloten een voetbalvereniging op te richten. Tijdens de vergadering gaven al 38 personen zich op als lid. Ook werd er een bestuur gekozen en wel als volgt:

M.J.W. Brasser (voorzitter),
C. Willeboordse (secretaris),
F. Willeboordse (penningmeester)
P. Boone en
J. de Keijzer (commissie van toezicht).
De contributie bedroeg voor senioren *f* 0,50 inleggeld en *f* 0,30 per week en voor junioren *f* 0,25 en *f* 0,15 per week. Van de heer G.Christiaanse kon een weiland gehuurd worden. Verder moesten nog enkele voorzieningen getroffen worden, zoals doelen plaatsen en een bruggetje leggen over de sloot zodat men vanaf de Honddegemweg het veld kon bereiken. Wat de doelen betrof was er een probleem omdat hout moeilijk te krijgen was. Uiteindelijk kreeg men staande palen

te pakken, maar de ruim 7 meter lange dwarsligger vinden duurde erg lang. De eerste oefenwedstrijd tegen een personeelselftal van Prins Glashandel uit Vlissingen werd dan ook gespeeld met touwen als bovenlat. Gelukkig kreeg men, door bemiddeling van de heer J.W. Alsma, die als correspondent bij de vereniging betrokken was, een kleedhok te pakken. Het was wel geen luxe en eigenlijk een veel te kleine keet, maar het was water- en winddicht en men kon zich binnen verkleeden.

Inmiddels had de vereniging zich aangemeld als lid van de KNVB, waarbij bleek dat de naam, bij de oprichting gekozen als UDI (naar de naam van de in 1933 opgerichte, maar door de Tweede Wereldoorlog ter ziele gegane voetbalvereniging) niet toegestaan werd. Toen werd gekozen voor S.V. "Serooskerke" omdat dan ook andere takken van sport aan konden sluiten. Op 4 september 1948 werd de officiële openingswedstrijd gespeeld tegen De Noormannen uit Westkapelle. Hierna volgde deelname aan de competitie door twee elftallen.

Het eerste jaar draaide men behoorlijk mee en het jaar daarop (seizoen '49-'50) werd het eerste zelfs kampioen en moesten er promotiewedstrijden ge-

Serooskerke 1948 v.l.n.r. boven: C. Schaap, J. van Haveren, R. de Pagter, R. Jongepier, W. Meliefste, midden: R. Wattel, T. Brassler, F. Willeboordse, voor: J. Willeboordse, P. Boone, J. Reijnhout.

speeld worden tegen Nieuwland en Kapelle, die door Kapelle werden gewonnen. Kapelle werd daardoor eersteklasser. Leuke wedstrijden waren het niet tegen Kapelle. Ze waren erg hard. De uitwedstrijd moest gespeeld worden op een veldje in Kattendijke omdat ook Kapelle geen goed veld had. Er was zelfs politie aanwezig omdat men opstootjes verwachtte, maar dat viel erg mee. Het seizoen '50-'51 werd het eerste weer kampioen, maar nu werd wel promotie bereikt naar de eerste klas. Dat duurde maar één seizoen en Serooskerke was weer terug in de tweede klas. Het ledenaantal nam steeds toe

en men besloot om met twee senioren- en twee junioreneftallen aan de competitie deel te nemen. De slechte toestand van het veld was er echter de oorzaak van dat men bij veel regen ergens anders moest spelen. Tegen de Bevelanders werd er zelfs op een weiland van P. Riemens aan de Noordweg gespeeld. De doelen overbrengen, lijntjes trekken en speelklaar was het veld. Het wagenhuis deed dienst als kleedruimte. Serooskerke won met 3-1. Er is ook wel in Vrouwenpolder gevoetbald, op een veld aan het eind van de betonweg (Vroonweg) onder de duinen. Hier deed een oude bunker dienst als kleedlokaal. Er werd dan ook

door het bestuur meerdere malen aangeklopt bij het toenmalige gemeente-bestuur van Serooskerke voor een betere accommodatie. Dit had uiteindelijk tot resultaat dat in 1955 grond werd aangekocht aan De Zandput en met de aanleg van een sportveld werd begonnen.

De opening vond plaats op 21 september 1957 met een wedstrijd tegen De Meeuwen. Eindelijk was er een goed veld van normale afmetingen en een aparte kleedruimte voor beide elftallen. Bij nu vergeleken een lachertje, maar toen was het een hele verbetering. Ook verscheen er toen al een clubblad "Actief" genaamd, dat bijna geheel verzorgd werd door de toenmalige voorzitter Jan van Haveren. Met een tweedehands typemachine en stencilapparaat zorgde hij voor uitgave

van het blad.

In 1954 werd een gymnastiekafdeling opgericht die een eigen bestuur had en in 1955 werd met de trainingen begonnen. Vooral de eerste jaren telde deze afdeling veel leden. De oefeningen werden gehouden in het verenigingsgebouw aan de Oostkapelseweg (nu: oefenruimte muziekvereniging EMM).

Door een versterkte promotie behaalde het eerste voetbalelftal toch weer het eersteklasseschap omdat zij als tweede eindigden in het seizoen '58-'59, maar het jaar daarop degradeerde men weer.

Vanaf het seizoen '60-'61 tot en met het seizoen '74-'75 speelde het eerste elftal in de tweede klas van de afdeling Zeeland met wisselend succes totdat eindelijk het zo begeerde kampioen-

Serooskerke 1 '71-'72 v.l.n.r. Staand: M. Jobse, G. Luteijn, J. Wattel, A. Van Baalen, I. Verkeste, C. Sohler, I. Melse, H. Versluijs, gehurkt: H. Wolf, J. Zachariasse, S. Onderdijk, K. Brevet, D. Davidse, D. Louws

Serooskerke 1 1975, v.l.n.r. Staand: Js. Cevaal, A. De Buck, R. De Pagter, J. Bouterse, R. Suijk, J. Wattel, H. Lobbezoo, J. Zachariasse, J. Allaart, P. Housterman, P. Versluijs, P. Boone, J. Sturm, P. De Visser; gehurkt: K. Gideonse, L. Dekker, D. Davidse, W. Van Haveren, K. Wattel, K. Dieleman, B. Vader, B. Suijk, J. Sturm.

schap werd behaald met 37 punten uit 22 wedstrijden en promotie naar de eerste klas afdeling Zeeland werd bereikt. De eerste twee wedstrijden in deze klas werden verloren, maar toen kwam de ommekeer en leek weer een promotie mogelijk. De laatste wedstrijd tegen en in 's Heer Arendskerke moest gewonnen worden om beslag te leggen op de tweede promotieplaats. Enkele seconden voor het einde van de wedstrijd was het 1-2 in het voordeel van Serooskerke, maar toen werd het alsnog 2-2, dus moest er een beslisingwedstrijd gespeeld worden tegen Colijnsplaatse Boys. Op 1 mei 1976 werd deze gespeeld op het terrein van Nieuwdorp en vele Serooskerkenaren steunden hun elftal. De ruststand was 1-1 en gezien het spel terecht. De

tweede helft was Colijn iets meer in de aanval, maar de verdediging gaf geen krimp, dus was de eindstand 1-1. Verlenging was noodzakelijk. Nu een sterker Serooskerke, maar het verlossende doelpunt bleef uit totdat enkele minuten voor tijd invaller Ko Wattel scoorde. Promotie naar de vierde klas KNVB was een feit! In deze tijd trad de Rabobank op als sponsor van het eerste elftal. Ook was er inmiddels een houten (!!) clubhuis gezet, dat al een hele verbetering was. Men kon nu na de wedstrijd of training iets drinken of eten of gezellig een praatje maken. Het was niet groot, maar er werd veel gebruik van gemaakt.

Het seizoen '76-'77 was nog mooier dan het vorige en het eerste elftal behaalde tot verrassing van velen zowaar

het kampioenschap en weer promotie, nu naar de derde klas KNVB. De PZC van maandag 4 april 1977 meldde dan ook met een grote kop, naast een elftalfoto, "Serooskerke in één ruk van tweede klas afdeling naar de derde klas KNVB". Inmiddels was er ook begonnen met de aanleg van een nieuw sportcomplex aan de Kadetweg en waren de twee nieuwe speelvelden ingezaaid. Het arodeveld werd inmiddels al gebruikt. Omdat er nog geen definitief plan was voor de bouw van kleedlokalen en een kantine duurde het nog enige tijd voordat men hiermee kon beginnen. Hiervoor was echter veel zelfwerkzaamheid nodig om op de kosten te besparen. Dankzij de bouw van een nieuwe gymnastiekzaal mochten de spelers van het eerste elftal en de bezoekende clubs de eerste tijd gebruik maken van de douches bij deze zaal. Het eerste elftal deed het in de derde klas ook nu weer heel goed. Als nieuweling in deze klas presteerden zij het om weer in de top mee te draaien, maar het kampioenschap ging naar Krabbendijke, met Serooskerke op de tweede plaats.

In de landelijke bekercompetitie voor zaterdagclubs werd ook deelgenomen en met overwinningen op Nieuwddorp, Arnemuiden, NOAD '32 en Barendrecht moest men in de vijfde ronde naar het Groningse Aduard. De wedstrijd werd gespeeld op 4 maart 1978. De spelers met hun dames en de begeleiders vertrokken al op vrijdag 3 maart. Trainer Henk Versluijs vond de reis te lang om na een busreis nog een

wedstrijd te kunnen spelen.

Met twee bussen supporters werd 's zaterdags eveneens de reis gemaakt. Seroos won de wedstrijd met 1-5. Het Delftse Vitesse, een eersteklasser, was de volgende tegenstander. Op Tweede Paasdag '78 zag het er niet naar uit dat de wedstrijd gespeeld zou kunnen worden, want door de regen was het veld erg slecht. Er werd echter met veel medewerking van vrijwilligers voor gezorgd dat het veld tijdig speelklaar was. Voor ongeveer 2.100 belangstellenden werd Serooskerke winnaar met 2-1. Op Hemelvaartsdag werd jammer genoeg, na een eindstand van 0-0 in de verlenging met 3-0 verloren van Jodan Boys te Gouda. Toch had Seroos door de goede resultaten in deze wedstrijden zich in de kijker gespeeld, want eind maart 1978 tekende Chris Riemens een profcontract bij Roda JC. Een ander heuglijk feit was dat de bouw van de kleedlokalen, kantine, bestuurskamer en bijgebouwen begonnen was. Vele vrijwilligers waren 's avonds aanwezig om hun bijdrage te leveren aan het verwezenlijken van een eigen clubgebouw. Twee speelvelden, een verhard trainingsveld en alle gebouwen waren het resultaat van hard werken. Een voor de vereniging ongekende luxe. Het sportpark dat de naam "Noordhout" kreeg werd op 26 augustus 1978 geopend door burgemeester Hack. Jammer was het dat er geen ruimte was voor een groen trainingsveld. Dat werd eerst opgelost door de achterzijde van het oude veld aan de Zandput te gebruiken, maar

door de aanleg van een tenniscomplex op die plaats moest worden uitgeweken naar de voorste strook, dat veel te klein bleek te zijn. Daarom kreeg men toestemming trainingen te houden op het sportveld in Vrouwenpolder. Daar moest dan ook verlichting worden aangelegd maar dat kostte veel.

Na een vergadering van de besturen van de gymnastiek- en de voetbalafdeling werd besloten om de vereniging te splitsen en om beiden onder een eigen naam verder te gaan. De gymnastiekafdeling behield de naam "Sportvereniging Serooskerke" en de voetbalafdeling kreeg de naam "Voetbalvereniging Serooskerke". Op 6 juli 1979 werden bij notaris W. van Wouwe de benodigde papieren voor de "scheiding" getekend.

Door de KNVB werd aan de voetbalvereniging een wedstrijd toegewezen tussen het Nederlands Militair elftal (met Chris Riemens) en Jong China. Deze werd gespeeld op 29 mei '79. Dat de nieuwe velden aantrekkingskracht hadden bleek wel uit de aanloop van nieuwe leden. In het seizoen '79-'80 werd aan de competitie deelgenomen door 6 senioren elftallen. Hiervan werden het tweede, derde en vierde kampioen met promotie. Het eerste speelde op 22 juli '80 een wedstrijd tegen PEC Zwolle (met Chris Riemens en Rinus Israël) die slechts met 4-0 werd verloren.

Het aantal leden bleef toenemen, waardoor de kantine al snel te klein bleek te zijn. Besloten werd bij de gemeente een vergunning voor uit-

breiding van de kantine te vragen. Geprobeerd zou worden met renteloze aandelen een redelijk bedrag bijeen te krijgen en door zelfwerkzaamheid de kosten te drukken.

Inmiddels was er ook een jeugdbestuur benoemd dat de belangen van de hele jeugdafdeling, inclusief financiën, behartigde. Ook werd een bouwcommissie benoemd die, als de bouwvergunning voor de kantine zou zijn afgegeven, deze zaken zou regelen. Ook de lagere elftallen deden het ondertussen goed. Het tweede werd in het seizoen '79-'80 kampioen van de reserve tweede klas afdeling, met als gevolg promotie naar de reserve eerste klas, waarna weer een kampioenschap volgde met promotie naar de reserve derde klas KNVB. Het derde werd ook kampioen en promoveerde naar de reserve tweede klas afdeling.

Omdat de bouwvergunning redelijk vlug verleend werd kon er begonnen worden met de uitbreiding van de kantine. De bouwcommissie had de tekeningen gemaakt en een werk-schema opgesteld. Met veel vrijwilligers werd het werk aangepakt en na enkele maanden was de kantine met 100 m² uitgebreid. Een prachtige accommodatie, om trots op te zijn.

In het seizoen '82-'83 eindigt het eerste elftal gelijk met Hoek op de eerste plaats, zodat een beslissingswedstrijd nodig is voor promotie naar de tweede klas KNVB. Deze wordt op 21 mei 1983 gespeeld op het terrein van Breskens. Na een spannende wedstrijd wint Hoek met 2-0 en promoveert.

Nadat in de jaren '73-'74 ook een dameselftal in de competitie speelde bleek de animo voor damesvoetbal in Serooskerke toch niet zo groot als verwacht werd, want na enkele jaren ging het damesteam ter ziele. Maar vanaf het seizoen '82-'83 wordt er weer deelgenomen aan de competitie met een dameselftal, met wisselend succes. Een paar jaar hebben er zelfs twee dameselftallen competitie gespeeld.

Bij de heren-senioren bleef het ledenaantal stijgen. In het seizoen '83-'84 namen zelfs 8 seniorenelftallen deel aan de competitie.

Na een aantal jaren met wisselend succes in de derde klas te hebben gespeeld bleek in het seizoen '85-'86 weer een kampioenschap haalbaar voor het eerste. Met nog twee wedstrijden te spelen waren twee punten

voldoende voor de titel en promotie. Of de druk te groot werd is niet bekend, maar beide wedstrijden werden verloren. Doordat er een versterkte promotie was, waardoor er twee clubs konden promoveren, moest er een beslissingswedstrijd gespeeld worden tegen Almkerk. Op zaterdag 17 mei 1986 werd deze gespeeld op het terrein van DOSKO te Bergen op Zoom. Door met 2-0 te winnen werd Serooskerke dus tweedeklasser. Ook het tweede was inmiddels opgeklommen naar de reserve tweede klas KNVB en werd in het seizoen '86-'87 zelfs kampioen. Promotie was niet meer mogelijk omdat district Zuid geen reserve eerste klas KNVB kende. Een verzoek van het bestuur bij de KNVB in Zeist om het tweede in te delen in het district West 2 werd afgewezen.

Serooskerke 2 '84-'85, v.l.n.r. Staand: P. Verstuifs, J. Breedijk, P. Keulemans, R. Geschiere, A. Luteijn, H. Lobbezoo, J. Allaart, S. Abrahamse, K. Louwerse; gehurkt: H. Louwerse, A. Moelker, F. Meerman, P. Stroo, J.P. de Voogd, J. Francke, J. Pleune.

Het eerste seizoen in de tweede klas leverde het eerste elftal een heel goede prestatie door als tweede te eindigen na kampioen Rozenburg. Nog mooier was het met 3-1 winnen van de districtsbeker van Zuid 1 in een zeer goed en sterk gespeelde finale in en tegen zondag eersteklasser Gemert. De zaterdag na die finale werd deelgenomen aan een toernooi voor bekerwinnaars van alle districten dat gehouden werd op voetbalvelden in Groesbeek (bij Nijmegen). In de poule van Seroos zat onder andere Ajax 2. Het was duidelijk zichtbaar dat Seroos een zwaar seizoen achter de rug had. De vechtlust ontbrak.

Omdat er in het winterseizoen '86-'87 heel veel velden onbespeelbaar waren en er ook niet getraind kon worden was het voor Seroos een prettige bijkomstigheid dat Feyenoord een bezoek deed een oefenwedstrijd in en tegen Serooskerke te mogen spelen als het veld dat toeliet. Het veld was goed bespeelbaar dus werd deze wedstrijd gespeeld op zaterdag 7 februari '87. De belangstelling was enorm. Volgens de PZC waren er ruim 2.400 toeschouwers. Voor Seroos was het een leuke wedstrijd en de uitslag was zeer verdienstelijk te noemen, want slechts een 1-4 nederlaag tegen zo'n profploeg is erg goed. Simon Tahamata miste een strafschop, maar Jan Riemens deed dit beter en verschalkte Joop Hiele vanaf 11 meter. Ook werd er in het grote KNVB bekertoernooi een wedstrijd gespeeld tegen de (toenmalige) eerste

divisieploeg NEC uit Nijmegen. Onder gestaag vallende regen was het een verdienste van Seroos dat het 25 minuten stand hield, maar toen werd het 0-1. Even voor rust maakte de meest brutale NEC-speler, Willy Carbo, er 0-2 van. Volgens velen maakte hij hierbij een handsbal, maar scheidsrechter De Lammers uit Rotterdam kende het doelpunt toe. Na de rust komt Seroos op 1-2 en is er weer spanning tot NEC er 1-3 van maakt. Kort voor het einde maakt Seroos een tweede doelpunt, maar verder komt het niet.

Mede dankzij de komst van enkele spelers van buitenaf kan er een heel behoorlijk elftal opgesteld worden en worden de prestaties steeds beter. In 1988 wordt het 40-jarig jubileum gevierd met een wedstrijd tegen het Nederlands Elftal dat in de voorbereiding zit voor het Europees Kampioenschap. Het had nogal wat voeten in de aarde voordat de wedstrijd gespeeld kon worden. Hoewel de aanvraag voor een wedstrijd bij de KNVB al ongeveer een jaar eerder was ingediend en bondscoach Rinus Michels zijn goedkeuring verleende, werd er van verschillende zijden geprotesteerd omdat het terrein van Serooskerke niet veilig genoeg zou zijn. Omdat het bestuur moeilijkheden verwachtte was er al contact opgenomen met het bestuur van de V.V. Middelburg om de wedstrijd op hun sportpark De Nadorst te spelen. Daarmee gingen zij akkoord en ook Rinus Michels. Toch maakten enkelen hiertegen weer bezwaar zodat de wedstrijd Serooskerke ontnomen

werd en de afdeling Zeeland de wedstrijd moest regelen. Deze stelde voor de wedstrijd te spelen in Vlissingen. Omdat er nog intensief contact was geweest met het afdelingsbestuur werd uiteindelijk toch besloten om Serooskerke de wedstrijd te laten spelen. Deze werd gespeeld op donderdag 26 mei 1988. Het was een beleving voor de spelers van Seroos om voor 6.000 toeschouwers tegen zo'n sterk elftal te mogen spelen, met o.a. Van Basten, Gullit, Rijkaard, Van Breukelen en de gebroeders Koeman; de ploeg die enkele weken later Europees Kampioen werd. De uitslag van 0-8 was absoluut niet belangrijk, Serooskerke had naam gemaakt.

Naam maken deed men ook in de competitie, seizoen '89-'90 door het winnen van een periodekampioenschap. Daardoor moest een beslissingswedstrijd gespeeld worden tegen IJ.V.V. uit IJsselmuiden. Die wedstrijd werd gespeeld op zaterdag 19 mei 1990 en werd na een spannende maar toch goed gevoetbalde wedstrijd met 2-0 gewonnen, zodat promotie naar de eerste klas KNVB een feit werd. Een uitzonderlijke prestatie.

Jammer genoeg lukt het niet om langer dan drie seizoenen op dit hoge niveau te blijven.

7. DE ACCOMMODATIES.

Op 20 mei 1948 werd er door een aantal voetballiefhebbers in het oude vergaderlokaaltje "Samenwerking" een vergadering belegd met het doel een voetbalvereniging op te richten.

Tijdens deze vergadering konden er 38 leden worden ingeschreven, zodat besloten werd met trainingen te beginnen en wat oefenwedstrijden te spelen. besloten werd als naam te kiezen voor Uitspanning Door Inspanning, kortweg UDI. De voetbalvereniging die in 1933 was opgericht maar in en door de tweede wereldoorlog ter ziele was gegaan heette immers ook zo. De KNVB stond niet toe dat de naam UDI (opnieuw) werd gebruikt, zodat noodgedwongen gekozen werd voor "Sportvereniging Serooskerke". De clubkleuren werden: blauw shirt, witte broek en blauw-wit geringde kousen. De eerste wedstrijd werd op 4 september 1948 gespeeld tegen De Noormannen uit Westkapelle.

In 1955 werd ook een gymnastiekafdeling opgericht. Doordat gaandeweg de voetbal- en de gymnastiektak steeds zelfstandiger werden werd in de zeventiger jaren in onderling overleg besloten de vereniging te splitsen in Sportvereniging Serooskerke (gymnastiek en dergelijke) en Voetbalvereniging Serooskerke.

Op 22 juli 1948 vraagt de secretaris van UDI aan de heer Dregmans, burgemeester van Serooskerke, toestemming entreegelden te mogen heffen bij het houden van wedstrijden. De burgemeester stemt hierin toe op 23 juli. Of hij het verzoek niet helemaal begrepen heeft is niet duidelijk. In elk geval verleent hij "tot wederopzeggens" vergunning tot het spelen van voetbalwedstrijden. Naar het schijnt is deze vergunning nooit opgezegd.

AANLEG SPORTVELD ZANDPUT.

Op 10 december 1948 doet het bestuur van UDI een dringend schriftelijk beroep op het gemeentebestuur van Serooskerke te zorgen voor een sportveld dat aan redelijke eisen voldoet. Het veld dat nu wordt gebruikt, het ligt aan de Hondegemsweg en wordt gehuurd van de heer G. Christiaanse, verkeert in zeer slechte staat. Behalve dat de afmetingen te gering zijn is de hoogteligging van dien aard dat het alleen in zeer droge seizoenen bruikbaar is. Het veld werd voorheen namelijk 's winters als ijsbaan gebruikt. Ook wordt het veld door de vele leden (inmiddels ruim 60) intensief ge-

bruikt, zo staat in de brief. Het bestuur van de sportvereniging heeft al een goede locatie op het oog: het tot sportveld bestemde terrein in het plan voor uitbreiding van Serooskerke. Er wordt verwezen naar andere gemeenten waar een vergelijkbaar probleem tot ieders tevredenheid is opgelost, namelijk Kortgene, Krabbendijke, Domburg en St. Laurens. UDI is bereid het veld voor een exploitatiekosten dekkende som te huren, maar dan moet er wel een beetje haast gemaakt worden. Was getekend, H. Sturm, voorzitter en C. Willeboordse, secretaris.

Het gemeentebestuur wijst erop, dat het uitbreidingsplan nog niet de gehele procedure heeft doorlopen, zodat nog geen onteigeningsprocedure kan worden gestart. Men stelt UDI voor zelf met de grondeigenaar te gaan onderhandelen. Toch neemt de gemeente uiteindelijk zelf het initiatief om de Vereniging Kinderzorg te Middelburg te vragen of de grond gekocht kan worden. De Vereniging Kinderzorg reageert afwijzend, omdat men niet weet in welke richting het werk van Kinderzorg zich in de toekomst zal gaan ontwikkelen.

Vervolgens probeert het gemeentebestuur het bij een andere grondeigenaar, de heer P.W.M. Hoegen van Hoogelande te 's Gravenhage. Helaas kan ook de heer Hoegen geen medewerking verlenen. Het stuk grond dat de gemeente op het oog heeft valt onder de ruilverkaveling, zodat verkoop aan de gemeente niet mogelijk is. Wel heeft de heer Hoegen een

ander perceel te koop, maar dat is voor het gemeentebestuur weer niet interessant.

Uiteindelijk wijst de Herverkavelingscommissie in 1953 het zo gewenste stuk grond aan de gemeente toe. Met de aanleg van het sportterrein wordt in 1955 begonnen. P. Meijers te Serooskerke zal de drainage aanleggen voor f 1.835,-. De Nederlandse Heide-maatschappij brengt advies uit met begroting voor de aanleg van het sportveld: f 28.222,-, gebaseerd op een uurloon van f 1,02. De Consulent voor de Lichamelijke Opvoeding wordt om advies gevraagd over de locatie van het sportveld. Deze vindt het sportveld voor de scholen aan de kleine kant en is van mening dat ook het voetbalveld gebruikt zou moeten worden.

Tenslotte brengt ook de Centrale Adviescommissie voor Speel- en Sportterreinen nog een advies uit. En passant geeft men nog een bemestingsadvies: "vooral Phosphor en Kali". Als het Ministerie van Sociale Zaken en Volksgezondheid in januari 1955 een aantal werkkrachten toezegt-arbeiders uit Arnemuiden en Souburg, mits ze klaar zijn met het sportveld van Ritthem- kan het werk van start.

Op 30 augustus 1957 wordt het veld voor bespeling vrijgegeven. Het advies is: regelmatig maaien, in eerste instantie met de zeis, later met de vingerbalk. De fa. Gebr. Jobse levert en plaatst de doelpalen voor f 350,-.

In 1958 blijkt het gras al ernstige verschijnselen van vergeling te vertonen,

Serooskerke 1 '66-'67, v.l.n.r. Staand: M. Jobse, H. Willeboordse, A. Meijers, A. Hunter, G. Christiaanse, I. Verkeste, C. De Koning; gehurkt: P. Louwerse, H. Leijten, S. Koole, J. Willeboordse, G. Vogel.

veroorzaakt door een veel te laag humusgehalte van de bodem.

In 1966 wordt drainage aangelegd die niet goed werkt door de slechte doorlaatbaarheid van de toplaag, zodat er 3 cm. zand in verwerkt moet worden. Het blijft echter modderen, zowel letterlijk als figuurlijk, met dit veld.

Bouw Kleedhokje.

Als er eenmaal een nieuw veld ligt moet er natuurlijk ook een kleedlokaal komen. Op verzoek van burgemeester en wethouders brengt De Groot's Houtbouw NV te Vroomshoop offerte uit voor een enkelwandig kleedlokaal

(kippenhok-systeem). De buitenwanden worden lichtbruin gecarbolineerd en de deuren, ramen en windveren 1x wit gegrondverfd en van glas voorzien. Met alles erop en eraan wordt het toch nog een te duur gebouwtje, zodat aan bouw- en woningtoezicht gevraagd wordt de kostenbegroting door te berekenen, maar nu in een zo sober mogelijke uitvoering.

Bouw- en woningtoezicht voeren voor f 1.860,- aan bezuinigingen door en komen zo op een totaalbedrag van f 3.760,-. Wat er bezuinigd is wordt keurig opgesomd:

1. De granito wasbakken worden van beton met een pleisterlaag.

2. De granito urinoirs worden vervangen door betonnen plaatjes.
3. In de scheidsrechtersruimte komt een fonteinbakje in plaats van een wasbak.
4. Er wordt een goedkopere metselsteen toegepast.
5. De buitenriolering wordt van beton- in plaats van gresbuisjes.
6. In plaats van sporen, dakbeschoot en rubberroïd worden asbestcementgolfplaten toegepast, bestreken met een rood-bruine bitumenverf.
7. Boven de wasbakken worden 6 in plaats van 8 kranen aangebracht.
8. Plafonds en muren worden niet geschilderd.

Uiteindelijk wordt na inschrijving door de plaatselijke ondernemers de bouw van het kleedhokje gegund aan de fa. Gebr. Jobse voor een som van f 6.475,-. De elektrische installatie zal worden aangelegd door P. Willeboordse voor f 400,-.

Verkoop consumpties.

Op 26 mei 1959 vraagt de heer P. Meijers (destijds beter bekend als Jorre) schriftelijk of hij vergunning kan krijgen voor de verkoop van limonade en snoep op het sportterrein. Hij krijgt deze vergunning niet, omdat er overwegende bezwaren bestaan. Wel kan hij vergunning krijgen voor bijzondere gelegenheden, zoals feestelijkheden, sportdemonstraties en bijzondere wed-

strijden, mits hij telkens het terrein opruimt. Hij moet ook nog vergunning vragen bij de Commissaris van de Koningin.

Aan de heer K. Houterman wordt op 7 juli 1959 vergunning verleend voor de verkoop van ijs en snoep bij de te houden sportdag.

Aanleg veldverlichting.

Op 3 april 1963 wordt aan de gemeente gemeld, dat P. Boone gehoord heeft dat de gemeente 's Heer Arendskerke oude lichtmasten verkoopt tegen oudijzerprijs. De sportvereniging wil graag 10 van deze lichtmasten aangeschaft zien. Zelf zullen ze het graafwerk verrichten en de palen die nu 3 meter lang zijn, verlengen.

Al snel blijkt dat deze palen niet te verlengen zijn, daarom ruimt 's Heer Arendskerke ze ook op voor zo'n lage prijs. Deze poging om goedkoop aan veldverlichting te komen strandt dus al snel. Op 15 oktober 1965 wordt door de verenigingssecretaris M. de Pagter een officieel verzoek bij de gemeente ingediend om medewerking te verlenen aan de aanleg van verlichting. Als motief geldt hierbij, dat van bondswegen strenge eisen worden gesteld aan de medische keuring e.d., zodat de vereniging het van groot belang acht voor de conditie van de leden dat een regelmatige wekelijkse training kan worden gehouden in de avonduren. De vereniging telt dan al 90 leden.

De gemeente is bereid mee te werken aan de aanleg van verlichting langs het oefenveld, althans er wordt geld voor gereserveerd in de begroting van 1966.

Op advies van de PZEM worden 3 lichtmasten aangeschaft met een lichtpunthoogte van 9 meter en elk met 10 persglaslampen van 150 W. Zoals gebruikelijk, is de vereniging bereid veel zelfwerkzaamheid te verrichten (graafwerk e.d.), zodat de opdracht voor het aanleggen van de verlichting gegund kan worden aan de fa. J.A. de Ligny voor f 1.286,-.

VERTREK NAAR NOORD-HOUT.

Het aantal leden blijft gestaag groeien, zodanig zelfs dat al begin zeventiger jaren vanuit de vereniging de roep klinkt om meer en vooral betere velden. Het veld aan de Zandput blijkt één van de slechtste van Zeeland te zijn. Het geringste buitje regen zorgt er al voor dat 's zaterdags de wedstrijden alwéér afgelast moeten worden. De vele inspanningen van vrijwilligers die in de weer gaan met kruiwagens vol zand en met rieken het veld vol gaatjes prikken mogen niet baten. Verenigingsvoorzitter J. Cevaal omschrijft de situatie in de PZC van 7 december 1971 als volgt: "We hebben eigenlijk geen trainingsveld, het lijkt meer op een modderbad voor rheumapatiënten".

Na verloop van tijd wordt duidelijk dat

omgezien moet worden naar een andere plaats voor sportvelden.

Regelmatig wordt bij de gemeente aan de bel getrokken, overigens samen met buurman, de Voetbalvereniging Veere, die in hetzelfde schuifje zit.

Na veel besprekingen en nog meer geduld besluit de gemeente uiteindelijk een nieuw sportpark in te richten aan de Kadetweg. In 1978 wordt Sportpark Noordhout in gebruik genomen, een schitterende accommodatie, zeker vergeleken met hetgeen achter gelaten werd. Toch werd met de nodige weemoed afscheid genomen van het veldje aan de Zandput. Door de knusse ligging met de hoge bomen rondom, de vele bosjes en de sloten en, niet te vergeten, het bergje, was het er altijd gezellig. De jeugd was er altijd aan het voetballen en niet alleen op zaterdag, tot groot verdriet van de bestuursleden die erg zuinig waren op "hun" veld. Door de strenge controle weken de jeugdvoetballertjes uit naar het parkeerterrein in De Zandput. Altijd waren er jongens aan het voetballen, na schooltijd en in de vakanties. Wat was er een mooiere goal dan knalhard de bal in de garage van ds. Van der Wind schieten? Er was toch niks mooier dan kegelvoetbal (met straatstenen als kegels) of partijtjes op kleine doeltjes? Och, de politie pakte wel eens een bal af, maar dat mocht niet deren want een uurtje later was er weer een andere bal.

In die tijd zijn veel spelers de straatvoetballers geworden die Serooskerke jaren later successen zouden brengen.

Serooskerke 2 kampioen '86-'87; v.l.n.r. Staand: K. Joosse, J. Van Elburg, H. Lobbezo, L. Dekker, J. Wattel, H. Francke, R. Coppoolse, S. Wattel; gehurkt: H. Louwerse, J.P. de Voogd, L. Coppoolse, S. Abrahamse, R. Wattel, A. Adriaanse, W. Kousemaker.

Ook op Noordhout is door de onmisbare vrijwilligers enorm veel gedaan. Denk alleen maar aan de bouw van de kleedlokalen en de kantine.

Het aantal leden is inmiddels het getal 200 gepasseerd als Serooskerke het grootste sportieve succes uit de clubhistorie beleeft: promotie naar de 1e klas.

Inmiddels zijn we weer terug op het niveau dat wat meer bij de V.V. Serooskerke past. Een vereniging waar gezelligheid en presteren tóch hand in hand blijken te kunnen gaan. Een vereniging die gezegend is met een grote schare onmisbare vrijwilligers die er voor zorgt dat er iedere zaterdag weer gevoetbald kan worden, dat de kantine open is en de kleedkamers schoon.

Kortom een vereniging voor jong en oud, klein en groot, voor iedereen.

8. DE GEBROEDERS

WILLEBOORDSE.

Op 8-jarige leeftijd werd ik in 1928 lid van de toen bestaande voetbalvereniging UDI (Uitspanning Door Inspanning). De contributie bedroeg zegge en schrijve 5 cent per week. Het voetbalveld lag achter de schuur van landbouwer Meijers op Olmenveld. Het kleedlokaal was een nabijgelegen schaphok waar banken waren geplaatst. Bij wedstrijden werd de thee verzorgd

door de familie Markusse die naast de boerderij woonde. Een trainer was er niet. De pupillen werden getraind door veldwachter Seijs.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd het voetbalveld door de Duitsers onbruikbaar gemaakt door het planten van palen, zodat er geen vliegtuigen konden landen. De voetbalvereniging werd op non-actief gesteld rond 1940. Na de oorlog werd het voetbal weer opgepakt. Ik werd toen ook bestuurs-

Het tweede ertal van Serooskerke, v.l.n.r. achter: P. Wattel, J. Wattel, de Wolf, R. de Pagter, F. Willeboordse, J. Dronkers, T. Hollebrandse, J. Willeboordse, A. Willeboordse; voor: P. Riemens, Gunter, J. Gelok, J. Jacobsen, L. Boone.

lid. Er werd toen gevoetbald op een veld van Gerrit Christiaanse.

Door mij en m'n broers Kees, Jan, Adrie, Henk, Piet en Ko werden vele wedstrijden gespeeld in de tijd voor en na de watersnoodramp van 1953. Daaraan bewaren wij hele leuke herinneringen. Dan denken we aan het briefje dat wekelijks werd uitgereikt aan de spelers: "U staat opgesteld als linksachter, vertrek per fiets naar". Inderdaad, op de fiets naar uitwedstrijden, ook buiten Walcheren, bijvoorbeeld naar Kapelle.

Volgens de traditie speelden wij op Tweede Pinksterdag met enkele andere familieleden tegen de familie Coppoolse, die ook groot in aantal waren.

Vele spelers hebben wij zien komen en gaan en mooie herinneringen hebben wij ook over gehouden aan de foto's waar wij en onze medespelers op staan.

RIEMENS.

In de kantine aan de Zandput, op de vrachtwagen van Cor Jobse, in de bus op weg naar Aduard, Hoek, Almkerk enz, enz. Hoe vaak hebben we het lied gezongen en welke mooie herinneringen roept het op !

"Want er is geen club in 't zuiden, die Seroos kan verslaan"

Iets over het voetballen van de gebroeders Riemens op papier zetten is niet

een eenvoudig merk ik. We hebben namelijk alle zes gevoetbald of doen dat nog. Onze ervaringen lopen nogal uiteen. Mijn oudste broer Jaap is een kleine 35 jaar geleden begonnen met voetballen. Tot z'n grote schande heeft hij (ik meen drie jaar) bij de voetbalvereniging Oostkapelle gevoetbald. Men zegt dat de trainer (een zekere Meulmeester...) hem voorzichtig gevraagd heeft te gaan vlaggen in plaats van te blijven voetballen. Recht door zee als hij is moeten er iets te vaak keepers van de tegenstanders worden weggedragen. Mijn broer Piet is ook lid geweest van "Seroos". Hij was herinner ik me bijzonder snel langs het lijntje en vaak veel eerder bij het doel dan de bal. Ook hij had de gewoonte de bal gelijk met de man te spelen. Ik herinner me wat betreft het voetballen van hem de kalk op zijn schoenen en bijna altijd geschaafde benen. Toen Piet in de A-junioren op "Seroos" speelde kwam ik net kijken. Daarna is hij snel naar Sluis vertrokken.

Piet Boone was toen elftalleider van het eerste. Ik herinner me Piet als een markante en (bijna) altijd rustige man. Hij vlagde nooit in ons nadeel; hoe vaak heeft hij het niet letterlijk aan de stok gehad met spelers en/of supporters van de tegenstander. Wat hebben we veel aan deze man te danken en niet alleen de "Aduard"-generatie. Hij heeft er onder andere persoonlijk voor gezorgd dat veel spelers uit Grijskerke in "Seroos" zijn komen voetballen.

Piet vond dat ik het beter naar mijn zin

zou hebben op het voetbalveld dan in de gymzaal en zo is het gebeurd. Ik was toen twaalf.

Chris en ik hebben ongeveer anderhalf jaar samen gevoetbald in het eerste. Terugkijkend zijn dit voor ons prachtige jaren geweest met o.a. de promotiewedstrijd tegen Colijn, tweede achter Krabbendijke en de beker-successen. Met name de wedstrijden tegen Aduard (Jan) en Vitesse Delft (Chris) hebben veel indruk gemaakt.

We speelden in een team, maar van excellent samenspel kunnen we ons helaas weinig herinneren. Ik ben bang dat we beiden nogal individualistisch waren en misschien ietwat balverliefd zodat we elkaar niet zagen staan. Het was voor ons waarschijnlijk veel vertrouwerder om elkaars tegenstander te zijn. We hebben namelijk thuis en op het "veldje" in Grieps ontzettend veel tegen elkaar gespeeld. We maakten overal wedstrijdjes van. Ik won heel graag van Chris en kón (toen!) niet tegen mijn verlies. Het was een altijd durende revanche of het nou om sjoulen, kaarten of om voetbal ging. Voor en na schooltijd, 's avonds na het eten; balletje hoog, penalty's schieten, één tegen één enz, enz. We hebben we onvergetelijk van genoten.

Er ging tijdens die wedstrijdjes ook wel eens iets mis. Ik herinner me vader's eerste auto en de prachtige houten garage. Deze is in de loop van de jaren compleet aan diggelen geschoten. Ook kwam er eens een bal dwars door de ruit bij moeder in de

soeppan terecht. De verzekering weigerde op een gegeven moment nog langer glasschade uit te keren. Bertje liep -toen nog in de luiers- in de weg te lopen.

De inzet van Chris, het doorzettingsvermogen en z'n snelheid langs het lijntje heb ik altijd bewonderd.

Daaraan is het waarschijnlijk ook te danken dat hij het zover heeft geschopt. Behalve in de verschillende vertegenwoordigende elftallen (Walchers-, afdelings- en Zeeuws- elftal) werd hij voor proefwedstrijden uitgenodigd bij Feyenoord, NAC (met Jo Jansen) en Beveren. Zijn vaste begeleider in die tijd was trainer Henk Versluys. Chris heeft zoals bekend gekozen voor Roda (2 jaar) en daarna PEC Zwolle (3 jaar).

Tijdens de zes jaar profvoetbal heeft hij veel ups en downs meegemaakt. Hij heeft er prachtige herinneringen aan, zoals het spelen in een volle Kuip (Feyenoord - PEC Zwolle) bij de afscheidswedstrijd van Johan Cruyff. Zonder aarzelen noemt hij het laatste jaar bij Serooskerke als het mooiste voetbaljaar uit zijn carrière. De sfeer en de kameraadschap in die tijd en er samen keihard voor knokken zal hij nooit vergeten.

Ook voor mij zijn die laatste jaren in de Zandput onvergetelijk. Op het fietsje binnendoor door regen en wind en de eeuwige modder aan je schoenen (toen werden niet altijd de schoenen voor de wedstrijd gepoetst). Het kleedhok zonder fatsoenlijke wasgele-

genheid, maakte dat je 's avonds laat wel eens "mee slik an de pôtên" tussen de lakens kroop. Onze trainer Henk Versluys gaf je tijdens de voorbespreking het gevoel dat voetbal écht het belangrijkste in je leven was. Wat werd er op hem (staat er nog steeds geen standbeeld op het sportpark voor hem?) en op het altijd weer natte veld gemopperd bij weer een "rondje Zandput" of nog erger een 'rondje Kadetweg'. Ik hoor Bram en Lou nog kreunen.

In de loop der jaren zijn de opvattingen over conditietraining misschien wat bijgesteld. Eén ding is zeker, de sfeer en teamspirit waren ongekend.

De kantine en niet te vergeten de barkeepers André en Adrie ("hier wordt niet gepoft") hebben daar in belangrijke mate aan bijgedragen. Het werd weleens laat en misschien zakten enkelen weleens iets te ver door -ik had als scholier een chronisch geldgebrek in die tijd- maar wat was het oergezellig. In die houten keet werd een intikkertje een wereldgoal.

Joop werd daar zonder gêne vergeleken met Franz Beckenbauer en Lou met Wim Suurbier (was Han niet onze "bomber"?)

Wim en Bert waren in die tijd trouwe supporters. Ze gingen (zo mogelijk) altijd mee bij uitwedstrijden. Met spandoeken en toeters werden we door de jeugdelftallen op een geweldige manier aangemoedigd.

Wim was (en is) ongetwijfeld de meest enthousiaste van ons stel. Hij geniet

nog steeds het meest aan de zijlijn of achter de tafeltennistafel. Wie herinnert niet, dat hij achter langs het volle "lijntje" aan de Zandput liep en iedereen liet schrikken. We konden de reacties horen terwijl we aan het voetballen waren.

De verhuizing naar Noordhout was even wennen. Wat voetbalprestaties betreft hebben we daar ook prachtige jaren beleefd. Het was voor mij een plezier om te trainen en wedstrijden onder Dick van Westen te spelen (liefhebber bij uitstek van technisch en aanvallend voetbal). Hij zag de humor er van in als een keeper twee maal in één actie gepasseerd werd i.p.v. direct te scoren. Men (trainer en bestuur) voelde er in die tijd niets voor om actief spelers aan te trekken, waardoor we m.i. de 2e klasnet niet haalden onder zijn leiding. Er kwamen in die tijd veel voetballiefhebbers naar "Seroos" kijken. Zij genoten van het frisse aanvallende voetbal (en ergerden zich vaak groen en geel als de zoveelste open kans nonchalant om zeep werd geholpen).

Het was wachten op promotie tot onze Bert eindelijk in het eerste op kwam dagen. Hij moest (bijzonder spijtig voor hem) de beslissende wedstrijd tegen Almkerk op de bank beginnen. Maar voor hem begon het toen pas. Hij heeft prachtige successen meegemaakt op het hoogste niveau in Zeeland. Als vaste kracht in het Zeeuws elftal (4 jaar) heeft hij o.a.

wedstrijden gespeeld tegen het Belgisch elftal, Club Brugge en C.S.K.A. Moskou. Peter van Vossen moest voor Bert wijken omdat ze geen "hardlopers" nodig hadden (aldus "voetbaldeskundige" dhr. Broekhoven)

Hij heeft onvergetelijke jaren in de eerste klas meegemaakt, waarbij het 2e jaar ('91/'92) de meest indruk maakte. Hij en z'n ploegje bleven bijna ongeslagen (alleen verlies van Kozakken Boys). Hét hoogtepunt voor hem zijn de wedstrijden voor de beker en als klapstuk het spelen voor de districtbeker tegen o.a. Ajax 2 waarin de broertjes De Boer, Dennis Bergkamp en Witsche speelden. Wat hebben we

van onze Bert z'n tomeloze inzet en jagen op de bal genoten. Jammer genoeg moest hij – te vroeg naar z'n zin – en fysieke redenen een stapje terug te doen (ook voor de kaartliefhebbers in de bus een gevoelige aderlating). Gelukkig voor Seroos blijft Bert actief binnen de vereniging op het veld zowel als in de kantine.

Tenslotte wil ik (ook namens mijn broers) iedereen bedanken die ertoe heeft bijgedragen dat we op Seroos zulke mooie voetbaljaren hebben meegemaakt. Ook al ziet men ons niet elk weekend op het sportpark, er is voor ons geen club in 't zuiden die Seroos kan verslaan!!

Serooskerke 1 1976; v.l.n.r. staand: P. Boone, J. Goedegebuure, J. Bouterse, P. Houterman, H. Lobbezoo, J. Wattel, W. Allaart, J. Riemens, H. Versluijs; gehurkt: T. Dekker, C. Riemens, K. Wattel, B. Vader, W. van Haveren, P. Versluijs, L. Dekker, J. Allaart.

ALLAART.

V.V. SEROOSKERKE 1948-1998

De voetbal op Seroos 50 jaar!
Reden voor een jubileumboek, nietwaar?
Thema "gebroeders", daar horen wij bij,
Jaap en Wim Allaart (de oudste eerst), dat zijn wij.

Van de eerste 15-20 jaar weten wij weinig tot niets,
voetbal in de kocienwei, da's tenminste iets.
Verder nog een aantal verhalen
die de vereniging van toen vertalen.

In de jaren 60 kon je pas beginnen met 8,
toen moest er dus langer worden gewacht.
Na schooltijd vliegen naar Rinus de Pagter,
de "briefjes" halen: rechtsbinnen, midvoor of vanachter?
De opstellingen waren volgens het 2-3-5 systeem,
aanvallend ingesteld, geen probleem!
Echter samen in één elftal,
dat was in de jeugd niet het geval.
Pas later bij de senioren
gingen we bij 't zelfde team behoren!

Tot juni 1978 was de Zandput voor ons de grond
waar menig tegenstander z'n Waterloo vond!
Een kleedlokaal met alleen koud water.
Douchen? Dat deed je thuis, veel later!
Alom aanwezig was Boone, Piet
Als hij iets vroeg, zeurde je niet!
Consul Adrie zat in de houten keet
voor ons, na het trainen, al gereed.
Hij zorgde voor koffie en flessen bier,
kaarten, klok en hamer en veel plezier!
Ja, de Zandput "het oude veld"
daar waren wij zeer op gesteld!
De vereniging groeide, en alras
ging Seroos in een nieuwe jas!
Aan de Kadetweg met een tweede veld.

Noordhout, zo moet het gespeld.
Met z'n allen handen uit de mouwen,
kom een nieuw clubhuis op te bouwen!
Het resultaat was dik in orde,
't is een mooi complex geworden!
1 Mei 1976 tegen Colijn, veel plezier,
samen van de afdeling naar KNVB-klasse vier!
Niets zat tegen, alles mee,
één jaar later derde klas KNVB!
In Breskens een beslissing tegen Hoek,
helaas waren we toen de draad even zoek.
De jaren 80, net als de club werden we ouder,
niet meer in 't zelfde elftal schouder aan schouder.
Seroos in de tweede klasse KNVB,
tot aan 't hoogste maakte Wim het mee.
Het eerste, drie seizoenen eerste klas,
Jammer dat het toen over was!

Bekervoetbal, soms zo mooi.
In '77/'78 deden wij naar de beker een gooi!
Met Seroos 1, tegen Barendrecht, Vitesse Delft en Arnemuïden.
Ja, die klok lieten wij toen wel luiden!
Op 2e Paasdag, 2200 man aan de lijn,
"hup met de blauw en witten", wat een refrein.
Jaap scoorde de 4-3 tegen de rood en gelen.
Toen naar Groningen, Aduard: 1-5, met zo velen!
Met 200 eten op de terugweg, in Assen,
het gedicht van Ko van den Berge deed ons verrassen!
Jodan Boys Gouda, einde bekerverhaal,
prachtige herinneringen allemaal!

Trainers, o.a. Versluys, Van Westen,
zij motiveerden als de besten.
Mannen die ons moesten leren
hoe in 't veld te combineren.
Ze kweten zich prima van hun taak,
daarom wonnen we ook zo vaak!

SUPPORTERS, altijd fijn,
een hoop mensen langs de lijn!

Meliefste, Muizelaar, Geldof,
zelfs vader Jan kwam van z'n hof!
Soms was 't juichen, soms gemor,
dan weer zingen, 't keeltje schor.
Voor pa was zingen de volgende dag
vaak dan ook een hard gelag!
Supporters, de "twaalfde man"
soms kregen we d'r kippevel van!
Nog kortgeleden lag privatiseren in 't verschiet,
na wat gereken (gelukkig) toch maar niet!
Sportief wat minder, nu de weg weerom.
De huidige structuur? Lof alom!
Een vereniging met veel jeugd,
veel enthousiasme, dat doet deugd!

Na 50 jaar is het nog immer "hup met die blauw en witten,
we laten het er niet bij zitten!"
Seroos jubileert,
en dat is niet verkeerd!

9. BACK TO THE SEVENTIES.

De jaren zeventig: Serooskerke rukt in drie jaar tijd op van afdelingsclubje (tweede klasser) naar de derde klas van de KNVB. Een terugblik op deze periode is voor mij tegelijkertijd een mijnering over mijn eigen voetbalcarrière bij Serooskerke. Op 1 oktober 1970 werd ik benoemd tot onderwijzer aan de school voor C.V.O. aan de Burgemeester Dregmansstraat (op de plaats van het huidige politiebureau). De eerste drie jaren bleef ik spelen bij mijn oude club Rillandia, spelend in de derde klas KNVB, omdat ik sportief gezien de overstap naar een afdelings-tweedeklasser te groot vond. Trainen deed ik gestimuleerd door collega Wim Cevaal en buurman Piet Versluijs in Serooskerke.

De overstap maakte ik in het jaar waarin Serooskerke zijn 25-jarig jubileum vierde. Ondanks aandacht van VCK, Meeuwen en Arne-muiden werd het toch natuurlijk Serooskerke, de club waar ik al voorzitter van de jeugdcommissie en trainer van de C- en B-junioren was.

1973 - 1974

In 1973 vierde Serooskerke zijn 25-jarig bestaan. Ter gelegenheid hiervan

werden er in de week van 19 tot 26 mei een aantal festiviteiten gehouden een aantal vriendschappelijke wedstrijden gespeeld. Op de receptie werd penningmeester Piet Boone door voorzitter Bakker van het Afdelingsbestuur de speld van verdienste aangeboden. "Als ik hoor wat u voor de gemeenschap heeft gedaan, dan moet ik zeggen dat u echt u sporen heeft verdiend. Met een geweldige inzet heeft u dat gedaan, belangeloos, al die jaren bent u dus een echte amateur geweest", aldus de KNVB-voorzitter van Zeeland.

Verder schreef de PZC: - "Als we zien wat voor jeugd we achter de hand hebben dan mogen we ons op de borst slaan". Dat zei voorzitter Han Lobbe-zoo van de jubileumcommissie die enkele stimulantia kwam aanbieden om de sprong naar de eerste klas te vergemakkelijken. Via pupil Marcel de Visser kreeg het bestuur (symbolisch) een nieuw tenue aangeboden, via Jacco Pleune nieuwe doelnetten en verder was er een instructiebord.

De heer Jac. van de Berge -Kootje de kapper- bood namens een groep supporters een geldtas en een bal aan en als verenigingsdichter het volgende lied:

(Wijze: Hand in hand kameraden)

Het Serooskerkse S.V.S.
dat is een club
die er kan wezen,
daarom jongens van S.V.S.
geen tamtam, inzet en pezen.
Als het moet, dan mee naar voren,
de beste kans om een goal te scoren.

Refrein:

Toe S.V.S. geen geleuter,
S.V.S. er tegenaan,
vooruit jongens geen gepingel,
dan staan wij bovenaan.

Toe dan jongens van S.V.S.
speel het spel met goed fatsoen.
Want we hebben veel talent,
daarom kunnen we dat doen.
De juiste inzet en het samenspel
geeft succes, en nou dat weet je wel.

Vooruit jongens van S.V.S.
nog eens flink er tegenaan,
en in verenigd samenspel,
nou dan moet het echt wel gaan
Doe je het niet, dan is 't niet pluis,
dan roept de trainer Henk Versluijs.

Naast de receptie en de feestavond was het hoogtepunt van de viering de jubileumwedstrijd van Serooskerke 1 tegen het Zeeuws zaterdag-afdelingselftal. In de laatste wedstrijd van het seizoen van de geselecteerden moesten ze met een 1 - 1 gelijkspel genoegen nemen. In deze wedstrijd manifesteerde zich ook weer onze doelman Wim van Haveren, één van de meest

talentvolle Serooskerke-keepers die we ooit hebben gehad. Serooskerke-trainer Henk Versluijs na afloop van de wedstrijd: "We kunnen veel beter, en dat zal volgend seizoen ook wel gebeuren. We hebben een goede ploeg om in de eerste klas te komen".

Dat gebeurde echter dit seizoen nog niet, want door wat wisselvallige resultaten -met onder andere de "beruchte"

1-5 nederlaag thuis tegen Bruse Boys- moesten we aan het einde van de rit onze meerdere erkennen in de in dat jaar oppermachtige ploeg uit Bru (42 punten uit 22 wedstrijden).

Uit het S.V.S. contactorgaan van juli/ augustus 1974 halen we de volgende statistische gegevens (met tussen haakjes de competitiecijfers):

-Het eerste elftal speelde het afgelopen seizoen 36 (22) wedstrijden. Daarvan werden er 17 thuis gespeeld en dus 19 op ander terrein. Van deze wedstrijden werden er 21 (14) gewonnen, 3 (1) maal werd gelijk gespeeld en de overige 12 (7) bezorgden ons een nederlaag. Als we de verhouding thuis- uit bekijken dan zien we dat dat niet veel uitmaakt. Thuis wonnen we 10 (7) maal en uit 11 (7) maal. De gelijke spelen werden thuis behaald en we

verloren 5 (3) keer thuis en 7 (4) keer uit. Gemiddeld werd er door ons meer dan 2 maal per wedstrijd raak geschoten. We scoorden nl. 82 (53) doelpunten en we kregen er 48 (21) tegen.

Topscoorer in de competitie werd Jan Riemens met 17 doelpunten.

1974 - 1975

Met de afgelopen competitie in gedachten en versterkt met enkele A-junioren werd met optimisme aan dit nieuwe seizoen begonnen. Dit jaar zal de geschiedenis ingaan als het jaar van de vreemdst verlopen competitie in de geschiedenis van Serooskerke. Op zaterdag 7 september, de derde competitiedag, was het alweer zover. De wedstrijd Serooskerke 1 tegen Hein-

Serooskerke 1 1975; v.l.n.r. Staand: Js. Cevaal, H. Versluijs, P. Houterman, J. Riemens, K. Louwerse, J. Allaart, H. Lobbezoo, J. Wattel, K. Dieleman, P. Boone; gehurkt: J. Bouterse, L. Dekker, W. Van Haveren, J. Zachariasse, B. Vader, P. Versluijs, T. Dekker.

kenszand werd afgelast. Want één van de slechtste velden van de gehele afdeling Zeeland van de KNVB bevond zich in de Zandput. (Maar liefst 23 zaterdagen werd de voetbal afgelast). De trainingen vonden die winter dan ook meestal plaats op het parkeerterrein naast het zwembad of zaterdags op een veldje bij de Veerse Dam. Als illustratie van het verloop van de competitie: Na 11 wedstrijden staat Oostkapelle 1 op de eerste plaats met 14 punten, Serooskerke heeft dan 6 wedstrijden gespeeld en staat op de zevende plaats met 10 punten. Na 15 wedstrijden staat Mevo uit Zierikzee bovenaan met 18 punten en Serooskerke zesde met 13 punten uit 8 wedstrijden.

Onze naaste concurrent was in die tijd Meeuwen 2. Op zaterdag 19 april speelden we tegen de ploeg die op dat moment de leiding in onze klas had. De andere toeschouwer (Bram Suijk) schreef in de rubriek Langs het eerste lijntje in ons clubblad het volgende verslag: -Zaterdag 19 april was voor ons elftal de topper van het seizoen vastgesteld. Ondanks de vele regen van de dag tevoren werd er toch besloten deze wedstrijd te spelen. Dit gezien de achterstand van wedstrijden die we nog te goed hadden. Het veld werd zo goed als bespeelbaar gemaakt en om halfdrie ging de wedstrijd van start. Seroos ging steeds in de aanval, maar de Meeuwen zette de buitenspelval in en dat lukte ook aardig, totdat met een lange pass Lobbezoo als een

trein startte en ja alleen voor de keeper dacht iedereen aan de eerste goal, maar neen, de bal stuitte op de keeper van de tegenstander. Enkele minuten later weer een kans van Lobbezoo, die wel benut werd, maar ongelofelijk werd afgekeurd. Hoe was dit mogelijk? Gelukkig gingen onze jongens door ondanks deze teleurstelling en weer was het Lobbezoo die nu zijn werk beloond zag met een eerste doelpunt 1 - 0. Seroos speelde voortreffelijk en de ruststand had met minder pech 3 - 0 kunnen zijn. Na de rust amper 2 minuten gespeeld; een voorzet van rechts die via een Meeuwenspeler in de uiterste hoek belande 1 - 1. Maar de onzen bleven voetballen en een prachtige dribbel van Jan Riemens (wat heeft die jongen een baltechniek) en een schot schoot langs de Meeuwen-doelman heen 2 - 1. Bijna werd een terugspeelbal van de Meeuwen noodlottig, maar hij ging net naast. Na een kwartier weer een pracht aanval. Een goede voorsprong maar toch gingen de onzen a.h.w. onvermoeibaar verder en het werd beloond door een corner van Lobbezoo op het hoofd van Riemens en met een prachtige kopstoot was nu toch de stand volgens ons veilig. Maar ook de Meeuwen gingen door en zoals wij pech hadden voor de rust zo hadden zij in de 35e minuut mazzel en scoorden het tweede doelpunt. Zo bleef de stand 4 - 2 in het voordeel van Serooskerke. Een pracht resultaat. En bewijs van hun trouwe training, waarbij ik de aanvoerder Joop Wattel met al

zijn medespelers van harte feliciteer. Voor ons supporters een pracht wedstrijd. De spelers van Meeuwen 1 die ook met velen aanwezig waren, hebben kunnen zien dat de sterksten gewonnen hebben.-

Door de vreemde competitie speelden we op Koninginnedag, Bevrijdingsdag, Hemelvaartdag en Tweede Pinksterdag. Al met al moesten we tussen 12 april en 4 juni 1975 (een periode van 53 dagen) 13 wedstrijden spelen, waarvan 6 uitwedstrijden. We bleven 12 wedstrijden ongeslagen, toen kwam het weekend van 5 mei. Zowel zaterdag 3 mei als maandag 5 mei speelden we tegen Heinkenszand.

Beide wedstrijden gingen verloren: uit met 2 - 0 en thuis met 2 - 3. Niets kon ons echter na dit weekend meer weerhouden van het kampioenschap en uit de laatste 8 wedstrijden werden dan ook 16 punten gehaald met de doelcijfers 41 - 2. Op 31 mei 1975 werd dan ook in en tegen Middelburg het kampioenschap behaald.

We hadden uit 22 wedstrijden 37 punten behaald met een doelsaldo van 80 doelpunten voor en 18 tegen. Topscorer werd Han Lobbezoo met 31 doelpunten.

Zaterdag 14 juni 1975 was er van halfvier tot vijf uur gelegenheid om het bestuur, trainer en spelers te feliciteren in het Verenigingsgebouw aan de Oostkapelseweg. Zo'n 120 mensen werden door de voorzitter Js. Cevaal welkom geheten en toonden hiermee

dat Serooskerke over een unieke supporterskring beschikt. Op deze receptie kreeg Rinus de Pagter - al 25 jaar secretaris - van de heer Bierens, competitieleider, namens de afdeling Zeeland de speld van verdienste uitgereikt. Na de toespraken van ondermeer burgemeester Hack van Veere ("Op Serooskerke gebeuren altijd dingen die ergens anders niet gebeuren. Dit dorp heeft een uniek verenigingsleven") en de heer Bert Leijnse namens de scheidsrechtersvereniging Walcheren ("Serooskerke stond dit jaar bij de scheidsrechters hoog geroemd") werd het een feestavond van jewelste, waar één grote familie het kampioenschap van het eerste elftal op grandioze wijze vierde.

1975 - 1976

Het optimisme aan het begin van dit seizoen was groot. We waren immers vorig jaar met groot machtsvertoon kampioen geworden. De eerste twee wedstrijden tegen GPC uit (4 - 1) en Colijnsplaatse Boys thuis (1 - 2) gingen verloren. De derde wedstrijd kopte de PZC echter al: -Verrassende zege Serooskerke op sterk geacht Bruse Boys. We laten dit jaar de provinciale krant verder spreken op weg naar de promotieplaats in de eerste klas.

13 september: -Serooskerke heeft zich aangepast, getuige de 4 - 0 zege op Brouwershaven.-

20 september: -Nieuweling Serooskerke zorgde voor sensatie met een 2 - 1

zege in Arnemuïden.- (Arnemuïden 2).
27 september: -De eerste afgelastingen zijn er weer in de Zeeuwse zaterdagcompetitie en daar was Serooskerke ook al weer bij. Serooskerke - Wemeldinge kon niet gespeeld worden.-

11 oktober: -Debutant Serooskerke gaat zich ook met de top bemoeien na de 3 - 1 zege op WIK.-

25 oktober: -Is na de mededeling van competitieleider Kees Bierens tijdens de algemene vergadering van de afdeling Zeeland de positie van Spui (slechts één degradant) vrijwel hopeeloos geworden, de spanning aan de top zal voor de rest van de competitie te snijden zijn in de eerste klas van de Zeeuwse zaterdagcompetitie: twee standaardelftallen promoveren naar de KNVB! Er is nu al een kopgroep van minimaal zeven clubs, veroorzaakt door de 1 - 0 zege van Nieuwdorp op Serooskerke.-

16 november: -Serooskerke na zege promotiekandidaat. Met de 2 - 1 overwinning in Wemeldinge heeft Serooskerke zich gelijk kandidaat gesteld voor een van de twee promotieplaatsen in de eerste klas van de Zeeuwse zaterdagcompetitie.-

17 januari: -Het wordt dringen rond de twee promotieplaatsen van de eerste klas van de Zeeuwse zaterdagcompetitie. Colijnsplaatse Boys (een vrije dag) verspeelde zijn eerste plaats aan Bruse Boys, dat met 2 - 1 van GPC won, maar zag ook Serooskerke naderbij komen. De ploeg van Henk Versluijs won met eventjes 8 - 1 van Wemeldinge.-

10 april: -Bruse Boys kampioen na 1 - 1

tegen Serooskerke. De 1 - 1 tegen Serooskerke was voldoende voor Bruse Boys om zich kampioen te mogen noemen van de eerste klas van Zeeuwse zaterdagcompetitie. Voor Serooskerke is die stand evenmin ongunstig, want de tweede promotieplaats blijft binnen bereik, zeker nu Nieuwdorp thuis met 3 - 1 van Colijnsplaatse Boys verloor.-

24 april: -Barrage tussen Serooskerke en Colijnsplaatse Boys voor tweede promotieplaats eerste klas. Serooskerke kwam in 's Heer Arendskerke namelijk niet verder dan een teleurstellend 2 - 2 gelijkspel en zal nu een beslissingswedstrijd moeten spelen tegen Colijnsplaatse Boys. De laatste ploeg miste niet en won met 3 - 1 van Veere.- De bloemen stonden al klaar, want met nog een minuut te spelen stond Serooskerke met 1 - 2 voor. Pas 30 seconden voor het einde kwam de 2 - 2 op het bord. En zoals iedereen weet duurt een wedstrijd negentig minuten.

1 mei 1975: -Serooskerke vierde klasser na 2 - 1 zege op Colijnsplaatse Boys. Serooskerke promoveert naar de vierde klas van het landelijk zaterdagvoetbal. Zaterdagmiddag werd in Nieuwdorp de beslissingswedstrijd tegen Colijnsplaatse Boys met 2 - 1 gewonnen. Overigens niet zonder geluk en pas drie minuten voor het verstrijken van de tweede verlenging.-

Topscorer werd dit jaar Han Lobbezoo met 17 doelpunten met Chris Riemens met 10 doelpunten op de tweede plaats.

In Veere's sportkroniek lezen we: -Een welgemeende felicitatie richten we aan onze buurman Serooskerke bij het behalen van de promotie naar de 4de klas. Hoewel we het jammer vinden dat de spannende derby Veere - Seroos alna een jaar weer tot het verleden behoort zijn we toch blij dat de promotieplaats terecht is gekomen bij het elftal dat daar over het gehele seizoen het meeste aanspraak op kon maken. Proficiat! -

1976-1977

In de voetbalkrant van de PZC toonde trainer Henk Versluijs zich tevreden als zijn pas gepromoveerde ploeg zich kan handhaven. "Ik ben gematigd optimistisch". De prognose in de voetbalkrant sluit af met: - Pas gepromoveerd, veel enthousiasme en veel jeugd talent, wat wil een trainer nog meer ...- De start in de vierde klas was veelbelovend. We wonnen onze eerste wedstrijd tegen het gedegradeerde Rillandia met 3 - 0. Ook de daar opvolgende vier wedstrijden werden alle gewonnen, zodat we na vijf wedstrijden fier bovenaan stonden met het maximale aantal punten en een doelsaldo van 18 - 3. De eerste nederlaag viel te noteren in de elfde wedstrijd in en tegen Wolfaartsdijk. Het werd 2 - 0 voor de ploeg uit het gelijknamige dorp. Cruciaal duel werd de uitwedstrijd tegen Nieuwland toen Serooskerke aan kop ging met 23 punten uit 15 wedstrijden, terwijl Nieuwland volgde

met slechts een punt achterstand. De 2 -1 overwinning van Seroos betekende zo goed als zeker het kampioenschap en bovendien een opvallende promotie van de tweede klas afdeling naar de derde klas van het landelijk zaterdagvoetbal! In de thuiswedstrijd tegen Sluis werd Serooskerke op 2 april 1977 weer kampioen door de ploeg uit Zeeuws Vlaanderen met 1 - 0 te verslaan.

De redactie van het clubblad van Serooskerke zet het in haar maartnummer nog eens allemaal op een rijtje:

-Juni 1975 kampioen..... kampioen. KAMPIOEN!

Na ongeveer 25 jaar is het eerste elftal van de s.v. Serooskerke weer kampioen geworden van de 2de klasse A van de afdeling Zeeland en zodoende gepromoveerd naar de eerste klas.

September 1975

Na vele jaren speelt het eerste elftal van de s.v. Serooskerke weer eerste klas. Het eerste jaar in een nieuwe klas geeft meestal de grootste kans op succes.

Mei 1976.

Serooskerke vierde klas KNVB

Na een spannende strijd met Nieuw-dorp en Colijn bewees Serooskerke uiteindelijk op 1 mei in een beslissingswedstrijd tegen laatstgenoemde de sterkste te zijn.

Een geweldige prestatie om in 1 jaar door de eerste klas te stomen.

SEROOSKERKE IN EEN RUK VAN TWEEDE KLAS AFD. NAAR DE DERDE KLAS KNVB

April 1977

**SEROOSKERKE KAMPIOEN 4e KLAS-
SE B KNVB**

Voor zoiets unieks (3 maal achtereen promotie) schieten woorden tekort. Enorm! Dat is voetbal van de bovenste plank. Vanaf de eerste wedstrijd (Rillandia, 3 - 0) tot de laatste bovenaan staan, getuigt van grote klasse. Misschien komt daar ook nog de prikkel bij dat sommigen meenden dat Serooskerke geluk had gehad doordat ze via versterkte promotie in de vierde klas waren gekomen en wilden de spelers met een kampioenschap bewijzen dat zij en niemand anders de sterksten zijn. Welke club kan immers zeggen dat ze in de laatste vier jaar van Seroos gewonnen heeft omdat ze beter waren? We durven te zeggen: zéér weinigen.

Chauvinistische woorden. Natuurlijk, maar mag het na zo'n seizoen, na bijvoorbeeld zo'n beslissende wedstrijd als tegen Nieuwland, waar Serooskerke met uitstekend voetbal de naaste concurrent onder de voet liep. Gefeliciteerd jongens: Wim van Have- ren, Theo Dekker, Lou Dekker, Joop Wattel, Jaap Allaart, Wim Allaart, Jan Bouterse, Bram Vader, Ko Wattel, Peter Louwerse, Piet Versluijs, Jan Rie-

mens (topscorer met 10 doelpunten), Chris Riemens en Han Lobbezoo.

Gefeliciteerd trainer: Henk Versluijs (wat is nou het mooiste kampioenschap?)

Gefeliciteerd grensrechters en leider: Jan Goedegebuure, Jo Jobse en Piet Boone.

Gefeliciteerd overige selectiespelers, waar de wisselers uit geputwerden en die tevens op de training het juiste tegenspel en medospel hebben geboden.

Gefeliciteerd bestuur en vereniging met zo'n "vlaggeschip".

En..... dank je wel supporters. Dank je wel.

De jaren zeventig: jaren om nooit te vergeten.

10. HET ADUARD ELFTAL

In het seizoen 1976-1977 deed Serooskerke als vierdeklasser voor het eerst mee aan het KNVB-bekertoernooi. Na de winst op NOAD in de eerste ronde, werden we door de toenmalige tweedeklasser De Meeuwen uit Zoutelande uitgeschakeld. Onze eerste kennismaking met het bekervoetbal was van heel korte duur. Maar toen kwam het seizoen 1977-1978: een hoogtepunt in het bekervoetbal voor Serooskerke en voor Zeeland.

13 september 1977:

Nieuwdorp - Serooskerke 0 - 3

De start in de bekerstrijd was in en tegen vierdeklasser Nieuwdorp. De oefencampagne was dit jaar zeer voorspoedig verlopen en ook de eerste twee wedstrijden in de derde klas B van het landelijk zaterdagvoetbal had nieuweling Serooskerke overtuigend gewonnen. Na een leuke partij voetbal behaalde de schrik van de derde klas met 0 - 3 de overwinning. Na een eigen doelpunt werden de andere twee gescoord door Han Lobbezoo en Chris Riemens (uit een penalty).

8 oktober 1977:

Serooskerke - Arnemuiden 4 - 3

Bekersensatie: Serooskerke wipt Arnemuiden.

Wat een plezierige middag hebben die elfhonderd toeschouwers zaterdag in Serooskerke beleefd aan de bekerwedstrijd Serooskerke - Arnemuiden. Ongetwijfeld hebben de meeste toeschouwers maanden niet zo'n complete voetbaldag meegemaakt: spanning, sensatie, goed voetbal, zeven doelpunten en een verrassende winnaar: Serooskerke won met 4-3 van de tweedeklassers!

Zo opende de PZC na de tweede ronde in de sportkrant zijn verslag over dit heroïsche gevecht. En inderdaad, sensationeel was het. Bij de rust toen het 1 - 3 voor Arnemuiden stond, gaven weinigen nog iets voor de kansen van Seroos en vroeg Arnemuidenspits Joost de Ridder aan de supporters hoeveel ze er nog moesten maken. Maar teruggekeerd op het veld (dit jaar werden de kleedkamers van het gymnastieklokaal gebruikt om te verkleeden en te douchen) was het na een

Bekersensatie: Serooskerke wipt Arnemuiden

aarzelende hervatting allemaal Serooskerke dat de klok sloeg. Terecht wisten we dan ook een verlenging af te dwingen, waarin na een afgeslagen hoekschop Han Lobbezoo de bal oppikte en beheerst wachtte op de opkomende Jaap Allaart, die de 4-3 eindcijfers op het bord bracht. De andere doelpunten werden gemaakt door Chris Riemens (weer uit een strafschop), Ko Bouterse en Jan Riemens. In Arne's Voetbalpraetje toonde onze tegenstander zich een waardige verliezer, want Ko de Ridder schreef: ... want in de wonderbaarlijke tweede helft hebben de mannen van-trainer Henk Versluijs een ware voetbalshow opgevoerd.

22 oktober 1977:

Serooskerke - NOAD 2 - 0

In de derde ronde treffen we NOAD '32 uit Wijk en Aalburg als tegenstander. In deze niet zo grootse wedstrijd is Serooskerke over het algemeen het meest in de aanval en ook het gevaarlijkst. Toch blijft het 0-0 en ook nu moet er worden verlengd. In deze verlenging blijkt Seroos over een betere conditie te beschikken dan de mannen uit het Land van Altena. Ko Bouterse scoort in het eerste kwartier en Jan Riemens bepaalt de eindstand in de tweede verlenging op 2-0. Op naar de volgende ronde.

Weet trainer Versluijs Serooskerke naar een nieuwe stunt toe te praten?

Onze regionale krant wijdt er een halve pagina voorbeschouwing aan als we in de vierde ronde aan moeten treden tegen eerste klasser Barendrecht. In dit stuk grijpt men nog eens terug naar de prestaties van de laatste jaren: zonder een jaar te doubleren stoven de Walcherse voetballers van de tweede klas afdeling naar de derde klas van de landelijke competitie, waarin ze momenteel opnieuw aan de top prijken (na 11 wedstrijden staan Krab-bendijkeen Serooskerke met 16 punten op een gedeelde eerste plaats).

7 januari 1978:

Serooskerke - Barendrecht 1 - 0

Sterk storend Serooskerke stoot Barendrecht uit bekerstrijd: 1 - 0

Zwaar gehandicapt moest Serooskerke aan deze wedstrijd beginnen: zowel Jan als Chris Riemens waren door respectievelijk militaire dienst en een liesblessure afwezig. Maar de Walcherse formatie toonde zich een ware cupfighter en in de 22 minuut van de tweede helft werd Han Lobbezoo matchwinnaar door het enige doelpunt te scoren na een loepzuivere dieptepass van Jan Bouterse. Het mooiste compliment werd opgetekend uit de mond van Barendrecht trainer Daan den Bleijker: "Geen moment heb ik dit Serooskerke onderschat. De hele week ben ik me er terdege van bewust geweest, dat we het hier moeilijk zouden krijgen en voortdurend heb ik mijn spelers voor onderschatting gewaarschuwd. Daar was dan ook geen sprake van. We hadden juist onze

zinnen gezet om lang in de bekerstrijd te blijven en we kwamen gemotiveerd in het veld. Maar de grote verdienste van Serooskerke is, dat het uitstekend weet te storen in alle linies. Daarom konden we niet in ons spel komen. Bovendien beschikt Serooskerke over een voortreffelijke, goed georganiseerde defensie.”

En toen kwam de loting voor de volgende ronde: een vierde klasser uit het Groningse Aduard is onze volgende tegenstander. Een hele belevenis voor Serooskerke, maar het was ook een nieuwtje in de geschiedenis van de strijd om de KNVB-beker voor zaterdagamateurs, want nog nooit moest een club méér dan 400 km afleggen voor een plaats in de volgende bekeronde. En het werd een belevenis: onvergetelijk voor de vriendenclub (spelers, leiding en supporters) die deze wedstrijd hebben meegemaakt. Zo onvergetelijk dat we nog spreken over het Aduard-elftal als we het hebben over de jongens die dit bekeravontuur tot een hoogtepunt van de jaren zeventig maakte. Wim van Haveren, talentvol doelman, keek in Terugblik, sportrubriek van de PZC een paar geleden nog eens terug en zei: Ik heb de

trip naar Aduard ongeveer ervaren als een reis naar het einde van de wereld.

Aanhang Serooskerke pleegt Zeeuwse invasie in Aduard.

Het is aanvoerder Joop Wattel die dit keer de voorbeschouwing mag maken. Hij benadrukt de rol van de supporters: Als we eenmaal op het veld staan, dan is het net of we thuis spelen. Die enorme belangstelling van de supporters is een geweldige ruggesteun voor ons. Heel het dorp staat achter ons team. Bovendien wijst Seroos' laatste man ook nog eens op de misvatting die er in die tijd hardnekkig de ronde deed, nl. dat alleen de voorste linie van de derdeklasser met de gebroeders Jan en Chris Riemens en de veelvuldig opkomende Han Lobbezoo het bescheiden clubje zowel in de competitie als in de bekerstrijd boven het grauw gemiddelde heeft uitgetild. En toch wordt het overige deel van de ploeg wel eens te gemakkelijk over het hoofd gezien. Ik geef toe dat de voorhoede het sterkste deel van Serooskerke is. Maar het is toch typerend dat onze achterhoede, waarmee we ook in de afdeling hebben gespeeld, ieder jaar eenzelfde aantal tegengoals heeft. Ongeveer één gemiddeld per wed-

Dorp in de ban van de strijd om de KNVB-beker voor amateurs

Aduard is geen kilometer te ver voor Serooskerke

strijd. Dat is toch de verdienste van jongens als Jaap Allaart, onze betrouwbare voorstopper, en niet te vergeten Wim van Haveren, het sluitstuk van de defensie.

4 maart 1978:

Aduard - Serooskerke 1 - 5

Nadat de wedstrijd de eerste keer afgelast werd, is het dan eindelijk zover. Op 3 maart vertrekt de spelersbus richting Groningen. 's Zaterdag zullen nog twee bussen met supporters volgen. We slapen die nacht in "hotel" Rutgers, een eenvoudig wegrestaurant even buiten Aduard. De bespreking vindt plaats in de bus en als echte "profs" gaan we al vrij vroeg het veld verkennen. Het is een ongezellige accommodatie met rondom de twee velden een renbaan. Maar dat is op dat moment niet belangrijk, het enige dat telt is zo'n 400 km van huis de vijfde ronde overleven. En dat gebeurt, en hoe. Ook nu geeft de PZC in een halve pagina groot artikel hoog op van de prestaties van onze club.

Serooskerke verplettert Aduard in bekerduel: 5 - 1

Uitzinnig van vreugde stormde Henk Versluijs onmiddellijk na afloop van het bekerduel tussen Aduard en Serooskerke uit zijn dug-out. Temidden van enkele honderden supporters gooide de succesvolle trainer van de Zeeuwse "cup-fighter" na een week vol immense spanningen alle remmen los. Geëmotioneerd stamelde hij later: "Dit zal ik mijn leven lang niet meer verge-

ten. Die enorme invasie van supporters, bijna 400 kilometer van huis. En dan die wedstrijd. Lange tijd heb ik nog in de zenuwen gezeten, omdat ik berekend was op een tegenoffensief van Aduard. Maar de Groningers hadden geen schijn van kans tegen dit magistraal spelende Serooskerke. De 5 - 1 score had zelfs nog wel hoger uit kunnen vallen".

Het verslag sprak verder over wervende acties van sterspeler Chris Riemens, de uitstekende aangever Han Lobbezoo en "zwervende" centrum spits Jan Riemens als uitblinker van dit duel. Op de terugreis werd menigmaal het door Ko van de Berge speciaal gecomponeerde bekerlied (op de wijze van het toen bekende "Carolientje") uit volle borst ten gehore ge-bracht.

In de terugblik op dit bekertoernooi mag dit lied zeker niet ontbreken.

Refrein

Serooskerke - Serooskerke
die gaat er echt mee door
Serooskerke - Serooskerke
wil graag de beker hoor!

De eerste ronde

De eerste strijd voor Serooskerke ging tegen het Nieuwdorp 't Succes was ons ook gunstig het werd een goede worp Want met een 3 - 0 zege was dat een goed begin Zo gingen wij geladen de tweede ronde in.

De tweede ronde

Het begin hiervan was matig
 maar de stemming was perfect.
 Seroos tegen Arnemuiden
 wat kwam daarvan terecht
 Maar na de rust herboren
 kwam Seroos in het veld.
 Hun voorsprong ging verloren
 Arnemuiden was geveld.

De derde ronde

Het lot was ons weer gunstig
 we kregen NOAD thuis
 'n Goede inzet en conditie
 van de mannen van Versluijs
 Ook nu kwam de verlenging
 't Liep allemaal gesmeerd
 Want met een winst van 2 - 0
 werd NOAD ook geweerd.

De vierde ronde

Toen kwam de vierde ronde
 en dat was Barendrecht
 Ons elftal kwam gewijzigd
 al in het veld terecht.
 Wat ging het toch geweldig
 Er werd subliem gestoord.
 Het schot van Han hard en raak
 EN NU OP NAAR ADUARD

De vijfde ronde

Aduard de vierde klasser
 wat is dat voor een ploeg
 zit ook in de vijfde ronde
 geeft spanning nog genoeg.
 Het Zeeuwse tegen 't Gronings
 sjonge wat een start
 wie zou die ronde winnen
 Seroos of Aduard.

De ronde is gestreden

slecht was het allerminst
 O, o, wat een sensatie
 het werd een. -, winst
 Nu in de zesde ronde
 kan Seroos verder gaan
 het lot beslist 't is
 weer flink er tegenaan.

Ko was zo sportief dat er ook nog een
 versie was voor eventueel verlies,
 maar dat zullen we na deze geweldige
 overwinning achterwege laten. Het lot
 besliste overigens dat onze volgende
 tegenstander eerste klasser Vitesse
 Delft zou zijn.

De voorbeschouwing op deze wed-
 strijd die zou plaatsvinden op tweede
 paasdag 1978 werd gehouden met
 Han Lobbezoo. Op zaterdag blikt hij
 vooruit naar dit gebeuren.

**“Het is niet zo gemakkelijk om van
 thuis spelend Serooskerke te win-
 nen”**

Aardig wat voetbalploegen behalen
 “uit” - omdat ze thuis het spel nietkun-
 nen of durven maken - de meeste pun-
 ten. Zo niet zaterdag top-derdeklasser
 Serooskerke. Aan de vooravond (al valt
 die “avond” dan pas maandagmiddag)
 van de belangrijke bekerwedstrijd te-
 gen eerste klasser CS Vitesse uit Delft
 beweert Han Lobbezoo : “We hebben
 nog maar heel weinig wedstrijden ver-
 loren op eigen veld. Het is dan ook
 niet zo gemakkelijk om van Seroos-
 kerke thuis te winnen”.

27 maart 1978

Met man en macht is men op deze druilerige maandag aan het werk geweest om het veld met prikken en zand bespeelbaar te maken. En niet voor niets, want 's middags staan vele voetballiefhebbers op het veld in de Zandput. Iedereen vraagt zich af of Seroos in staat zal zijn om de kwartfinale van het bekertournooi te bereiken. We laten deze keer graag een landelijke krant aan het woord.

Serooskerke stal de show.

Bij de zaterdagamateurs KNVB in de zesde ronde voor de KNVB beker zorgde de klasser Serooskerke voor een enorme sensatie door eerste klasser Vitesse Delft uit te schakelen.

Serooskerke - Vitesse Delft 2 - 1

Bijna 2000 bezoekers omzoomden het veld bij Serooskerke. De thuisclub speelde een onbevengene partijje voetbal. Vitesse probeerde met korte combinaties de thuisclub op de knieën te krijgen, maar slaagde hierin niet. Na 20 minuten scoorde Jan Riemens 1 - 0. Chris Riemens, die in het nieuwe seizoen waarschijnlijk uit zal komen voor Roda JC, zorgde 5 minuten later voor 2 - 0. Vitesse probeerde nu de bakens te verzetten en kort voor rust bracht Ton Zoutendijk de stand op 2 - 1. Na de thee een aandringend Vitesse, maar de Serooskerkenaars bleven de baas en wonnen volkomen verdiend door een betere inzet.

In de competitie staan we op dat moment op een tweede plaats met 21 punten uit 16 wedstrijden, met 2 pun-

ten achterstand op koploper Krabbedijke.

4 mei 1978

Op donderdag 4 mei is de bekerdroom uit. In Gouda vinden we ons Waterloo tegen Jodan Boys.

Jodan Boys schiet Serooskerke in de verlenging uit de bekerstrijd.

Nog steeds vragen we ons af: Hoe zou het verlopen zijn als het middenveld van Seroos (zowel Han Lobbezoo als Peter Louwerse werden in de tweede helft uit de wedstrijd geschopt) in tact was gebleven? Ja, wie zal het zeggen. Nu werd het na een 0 - 0 eindstand nog 3 - 0 in de verlenging door drie doelpunten van spitsspeler Bert Graafland.

Teleurgesteld, moe, zwaar geblesseerd en misselijk voel ik me na deze wedstrijd, maar trots, voldaan en tevreden kijk ik terug naar een fantastisch bekeravontuur.

11. BEKERAVONTUUR GEMERT.

In dit fraaie boekwerk staan we nu stil bij het toch wel gedenkwaardige bekerseizoen 1986-1987.

Na een spannende finale werd verdiend met 0-3 van Gemert gewonnen. Dankzij dit schitterende resultaat was direct één van de sportieve hoogtepunten in het bestaan van de V.V. Serooskerke een feit.

Dat deze districts-(Zuid 1) bekerfinale niet zonder slag of stoot gehaald werd, blijkt wel uit het gegeven dat er maar liefst 7 voorafgaande wedstrijden winnend moesten worden afgesloten.

In de eerste ronde werd, traditiegetrouw in die tijd, afgereisd naar Zeeuws-Vlaanderen. Uit de grote KNVB-koker was IJzendijke als tegenstander tevoorschijn gekomen. Met de nodige moeite en veel geluk werd maar net met 0-1 gewonnen.

RCS was tegenstander nummer twee en zij werden na een overtuigende wedstrijd van onze kant met 5-0 naar huis gestuurd.

Hierna kwam Zierikzee op bezoek. De Schouwse ploeg met o.a. toen al snelle Peter van Vossen in de gelederen, kon geen vuist tegen ons maken. Na een 0-0 ruststand werd door fraaie doelpunten van Marcel de Nijs en Hans Wattel de 2-0 eindstand bereikt. PZC citaat uit die tijd: "Serooskerke niet te stuiten".

We begonnen er zin in te krijgen en keken belangstellend uit naar de volgende tegenstander.

Dit werd een totaal onbekende ploeg, namelijk Cluzona uit het Brabantse Wouw. Van een gemakkelijke zege was zeker geen sprake want na de normale speeltijd was de stand gelijk: 2-2. Maar in de verlenging lieten we zien over een flinke dosis wilskracht te beschikken. De jongste telg uit het Geschiere voetbalbolwerk, Kees Pieter, scoorde verdiend 2-3. Een benutte strafschop (Wim Allaart) betekende een 2-4 eindstand en Serooskerke haalde de vijfde ronde.

Het lot had ons aan Middelburg gekoppeld, altijd een lastige maar interessante tegenstander. Het werd geen grootse maar wel een spannende match. Deze werd pas bij invallende duisternis beslist na strafschoppen. Na negentig minuten stond het 2-2 en ook de verlenging bracht geen beslissing. Na enig spuurwerk van trainer Jan Meulmeester werden vijf vrijwilligers bereid gevonden om het penaltyvonnis te voltrekken. De trainer's keus was perfect want met 3-1 in ons voordeel werd de kwartfinale bereikt. Van alle Zeeuwse ploegen hadden alleen Hoek en Serooskerke zich hiervoor geplaatst.

Wij mochten bij d'n Hoek op bezoek. Beide ploegen hebben menig duel op het scherpst van de snede uitgevochten. Legendarische wedstrijden staan nog in ons geheugen gegrift. Verliezen was bijna een voetbalschande, winst betekende eer en vooral groot feest. En dat laatste werd het volop want 0-5 bij Hoek winnen gebeurt niet elke week. Deze uitslag werd neergezet na een ijzersterke partij waarin de ene combinatie nog mooier was dan de andere. Het gehele elftal was uitstekend op dreef, vooral Marcel de Nijs, Jan Leendertse en Bert Riemens waren een nachtmerrie voor Hoek.

Zo werd Hoek het toernooi uitgekegeld en stonden wij in de halve finale. O ja, nog één keer de uitslag ; HOEK - SEROOSKERKE 0-5. Heerlijk!

De halve finale was vastgesteld op donderdag 28 mei, te weten Hemelvaartsdag. Met twee bussen en flink wat volgauto's werd koers gezet naar Oosterhout. Daar stond tegenstander WVO ons op te wachten. Deze zondag eerste klasser gaf ons het eerste kwartier voetballes en éénmaal van de schrik bekomen stonden we 1-0 achter. Maar niet getreurd want gaandeweg de eerste helft hervonden we ons inmiddels bekende bekerritme en creëerden we kans op kans. Vlak voor rust profiteerde Jan Leendertse van een verdedigingsfout en scoorde de verdiende gelijkmaker.

De Brabantse thee had ons goed gedaan want in de tweede helft was het alles Serooskerke wat de klok sloeg. Gesteund door een fanatieke

aanhang werd keer op keer de aanval opgezocht en WVO onder druk gezet. Ons sublieme spel werd beloond middels doelpunten van Hans Adriaanse (lob) en Arjen Luteyn (penalty). Zodoende stond na negentig minuten de mooie score van 1-3 op het bord en stonden wij in de finale.

Maar voor het de grote finaledag was, werd er eerst feest gevierd. Zo praten ze in de WVO kantine nog over onze zangtalenten en op de terugweg werd het bekende bierlokaal "de Raayberg" flink op z'n kop gezet.

Na een week bijkomen was het eindelijk zover, de finaledag te Gemert. Iedereen uit Serooskerke en omstreken die ons een warm voetbalhart toebedeelde was ons gevolgd naar Gemert. De plaatselijke voetbal trots was onze opponent in de strijd om de beker. De werkelijk schitterende accommodatie en het talrijke publiek (± 1000 toeschouwers) werkten bij ons zeer stimulerend want we speelden een fantastische wedstrijd.

Met goed georganiseerd voetbal werd Gemert teruggedrongen op hun eigen speelheld en bepaalden wij het spelbeeld. Na een goed half uur spelen kon de Seroos-aanhang voor de eerste keer juichen toen Jan Leendertse, uit een hoekschop, de 0-1 binnenkopte. De stemming kwam er nog beter in te zitten en de wave golfde over de tribunes.

Ook in de tweede helft konden wij naar hartelust aanvallen. Werd Gemert gevaarlijk dan stonden de verdediging en keeper Jan Willem Dooge goed

opgesteld. Na een voorzet op maat van Pieter den Hollander kon Bert Riemens (70e minuut) op fraaie wijze de 0-2 binnenschieten. Om vervolgens onze overmacht nog meer uit te drukken maakte Bert er tien minuten later op schitterende wijze 0-3 van. Na het laatste fluitsignaal werd het "We are the champions" massaal meegezongen, spelers gingen op de schouders en de polonaise werd ingezet. Hierna volgde een prachtig feest wat begon in het Brabantse land en tot in de late uurtjes in de eigen kantine werd voortgezet. Als extra toegift speelden we in Groesbeek om het nationale bekerkampioenschap.

Maar na de eerste wedstrijd tegen Ajax 2 (met o.a. Dennis Bergkamp, Richard Witschge en Brian Roy) met 2-0 te hebben verloren misten we de inspiratie om het Rijnsburgse Boys moeilijk te maken. Ook deze wedstrijd ging dus verloren (4-0). Maar het grote spektakel hadden we een week eerder in Gemert al gehad.

Al met al een gedenkwaardig bekerseizoen waar door velen met fijne en plezierige voetbalgevoelens op teruggekeken zal worden.

12. IN DE EERSTE KLAS.

De promotie naar de 1e klas en de drie jaar dat Serooskerke daar in gevoetbald heeft vormen enkele van de hoogtepunten in de historie van de club. Ik ben blij dat ik daar als voetballer mijn steentje in heb mogen bijdragen.

Eigenlijk is het voor iedereen nog een groot raadsel dat een klein dorpsclubje uit Zeeland op het hoogste amateur-niveau van Nederland heeft kunnen acteren.

Financieel was er sowieso niets te halen. Wat je vaak tegenkomt, als je nog eens oude verslagen leest of je spreekt met mensen over die periode, is dat Seroos een echte vriendenclub was. De meeste spelers kwamen uit de eigen jeugd en de jongens van "buitenaf" pasten heel goed in de groep en werden echte Serooskerkenaren. De trainer Piet Puype wist van Seroos een goed team te smeden dat conditioneel sterk was en keihard voor elkaar wilde werken. Dit kwam ook door de goede sfeer in de ploeg.

In het promotiejaar zag het er niet naar

uit dat we in de eerste klas zouden belanden. De ploeg was sterk uitgedund: de Nijs, de Fouw, de Kaisertjes en Luteijn waren vertrokken of gestopt. Na een moeizame start met een aantal gelijke spelen kwam de ploeg steeds beter in vorm. Met de nieuwkomers Jan Geene en Mart van de Guchte kwam de ploeg, onder leiding van Piet Puype, na de topper tegen Altena (3-1) zelfs aan de leiding. Voor de slotwedstrijd stonden beide ploegen echter samen bovenaan. Door een gelijkspel tegen Wilhelmina verspeelden we de titel maar we konden de 1e klas toch nog bereiken via de periodetitel.

In de beslissingswedstrijd tegen IJVV uit IJmuiden bleek hoe sterk Seroos dit jaar geworden was. IJVV dat al eerder 1e klas speelde voelde zich favoriet. Na het doelpunt van Bert Riemens was dit al een stuk minder maar na het doelpunt van John van de Have was het Seroos dat aan het langste eind trok. Een terechte overwinning waarmee we in de hoogste afdeling van het landelijk zaterdagvoetbal kwamen.

Walcherse club als door een wonder in de eerste klas

Serooskerke bereikt de top

Het debuutjaar in de 1e klas, met nieuwkomers Harry Koster en Marcel de Nijs, begon voortvarend. Na een beroerde voorbereiding door veel blessures werd DSVP in de eerste wedstrijd opgerold. Regelmatig werden de punten meegepakt.

Een memorabele wedstrijd was de uitwedstrijd tegen Marken. Na het wegzenden van Hans Wattel kwam Seroos met 10 man vlak voor rust op een 1-0 achterstand. De tweede helft liet echter een heel ander Seroos zien. John van de Have schoot Seroos weer op gelijke hoogte met een schitterend afstandsschot. Nauwelijks vijf minuten later maakt Bert Riemens het feest compleet door 1-2 te scoren. Opvallend detail was dat keeper Jaap Pijnenburg een helft lang met een gebroken vinger had gespeeld.

Toch stonden we na de helft van de gespeelde wedstrijden in de gevarenzone. Na belangrijke overwinningen tegen Huizen 0-2 en Barendrecht 1-0 hadden we aan een gelijk spel tegen Altena genoeg. Deze bizarre wedstrijd ging echter verloren (vraag maar aan Jaap Pijnenburg) maar door verlies van ASWH bleven we er nog net in.

Het tweede seizoen heeft Seroos zijn beste klassering ooit behaald nl. 7e. Kenmerkend voor Seroos dat jaar was een uitstekend georganiseerde verdediging met een prima doelman, een tomeloze inzet van het middenveld en een geslepen aanval. De counter was het wapen dat Seroos perfect beheerste. Lukte de counter een dag niet dan

was een gelijkspel ook voldoende. Nieuw dat jaar waren Jan Hage, Jaap van de Velde, Michel Jansen van Galen, Hassan Achekhlaf en Ronald Louwerse. Het duurde wel lang voor Seroos zijn eerste overwinning behaalde. Pas na 8 wedstrijden won Seroos met 0-2 bij SDVB uit Barneveld. De goudhaantjes Bert Riemens als aangever en Jaap Lobbezoo als koele afmaker waren hier verantwoordelijk voor. Na wedstrijden tegen Spakenburg 1-0 en DOVO 1-1 werd Seroos een goede middenmoter. Opvallend dat jaar was het grote aantal gelijke spelen van Seroos, namelijk 12 in 26 wedstrijden.

Het laatste seizoen in de eerste klas was qua resultaat dan wel belabberd maar qua beleving heel leuk. We werden dat jaar ingedeeld in de klas van de "bollenploegen". Daarin vertoefden o.a. Quick Boys, Katwijk en Noordwijk. Als je ziet wat een accommodatie die hebben en wat er allemaal voor de spelersgroep wordt gedaan, kun je alleen maar jaloers zijn.

Ad Poortvliet volgde Piet Puype op als trainer. Na 4 nederlagen op rij werd eindelijk gewonnen: 2-0 tegen Vitesse Delft. We konden de opgaande lijn echter niet te pakken krijgen en bleven in de gevarenzone. Na de winterstop werd Ad Poortvliet opgevolgd door Wim Ovaa en Jan Meulmeester. Het beoogde schokeffect bleef uit. Degradatie was onafwendbaar. Meest opvallende wedstrijd was die tegen Rijnsburgse Boys. De partij werd vlak voor tijd gestaakt door de scheidsrech-

ter. Hij had al een afkoelingsperiode van 10 minuten ingelast nadat de wedstrijd uit de hand liep na een werkelijk schandalige aanslag op Reinco Geschiere. De speler van Rijnsburg, die de 2e helft was ingevallen, kreeg rood. De spelers van Seroos vonden het niet verstandig om verder te spelen. De scheids vond van wel. Dit gebeurde dus niet. De laatste paar minuten hebben we op een avond ingehaald. Na een warming up van een half uur was de partij in 10 minuten klaar.

Seroos degradeerde na 3 jaar eerste klas, jammer.

Wat me naast het voetbal op het veld het meest bijgebleven is van de "1e klas periode" is de derde helft. Tijdens de terugreis van de tegenstanders was het altijd feest in de bus. Soms als we verloren hadden duurde het eventjes voordat het op gang kwam, maar dan was het ook prijs. Ook de tussenstop in de Raaijberg zorgde er voor dat de stemming nog wat steeg. Het eten werd snel naar binnen geschrokt en vervolgens begon de pret. Naast de polonaise werd er veel geroeid, geschaatst en gezongen. We kwamen altijd later dan gepland weer op sportpark Noordhout aan. Een machtige tijd!

De periode in de eerste klas is nu afgesloten en we spelen nu op een lager niveau. Met de jeugd die Seroos nu in huis heeft moet het in de toekomst toch weer mogelijk zijn de top de bereiken. Zo iets moet je gewoon meemaken!

V.V. Serooskerke

Serooskerke-Nederlands elftal 1988 vlnr. Staand: J. Meulmeester, J. Jasperse, A. Mühren, M. Van S. Troost, F. Rijkaard, J. Bosman, S. Menzo, J. Wattel; gehurkt: I. van Swieten, A. Luteijn, N. Booy, Nijs, W. Allaart, W. de Fouw, B. Riemens.

Van Basten, P. Keulemans, W. Suvrijn, R. Gullit, W. Koevermans, A. Winter, J. van 't Schip, Boogaard, H. Wattel, H. Wondergem, P. den Hollander, J. Peijnenburg, H. Adriaanse, M. de

13. SEROOSKERKE-NEDERLANDS ELFTAL: 26 MEI 1988.

De V.V. Serooskerke bestaat 40 jaar en de jubileumcommissie wisselt van gedachten om een tegenstander te vinden voor het eerste elftal in de jubileumwedstrijd. Het moet een echte

klapper worden en al snel is men eruit: Wij vragen het NEDERLANDS ELFTAL!!!

Dat is natuurlijk gemakkelijker gezegd dan gedaan. Besloten wordt een brief

te schrijven, waarin er onder meer verwezen wordt naar de vele succesvolle voorbereidingen van het Belgisch Elftal in Zeeland. Nederland moet op dat moment nog een kwalificatiewedstrijd voor het EK spelen tegen Cyprus. Deze wedstrijd wordt met ruime cijfers gewonnen, maar tijdens het duel wordt er een "bom" in het Cypriotische doelgebied gegooid. Na de wedstrijd wordt er vanuit Seroos telefonisch contact gezocht met de KNVB in Zeist om de brief onder de aandacht te brengen. Gezien de problemen rond de "bom" laat de KNVB weten op dat moment wel iets anders aan het hoofd te hebben.

Uiteindelijk wordt de wedstrijd tegen Cyprus overgespeeld, Nederland wint opnieuw. Daags hier-na maken we weer contact met de KNVB. Vanuit Zeist wordt er nu wel positief gereageerd en voorzitter Joop Wattel telefoneert met assistent-trainer Nol de Ruiter, die moet echter nog wel overleggen met trainer-coach Rinus Michels. Joop krijgt enkele dagen later Michels zelf te spreken en deze laat weten in de voorbereiding van het EK graag naar Zeeland te komen. Alles lijkt in kannen en kruiken en de jubileumcommissie kan z'n ge-luk niet op. Geluk dat echter maar van korte duur is. We worden verrast met een bericht uit "het Zeister bos" dat het Nederlands Elftal wel naar Zeeland komt, maar niet naar Serooskerke. Het veld van onze club voldoet niet aan de vereiste veiligheidseisen. Het zal wel altijd een raadsel blijven wie nu wie heeft

ingeseind, feit is wel dat de afdeling Zeeland de organisatie naar zich heeft toegetrokken. Voorzitter Joop Wattel is in alle staten. Serooskerke had nota bene al met de voetbal vereniging Middelburg afgesproken de wedstrijd op hun terrein te laten spelen. Ook de PZC besteedt de nodige aandacht aan de kwestie. Seroos ziet zich de wedstrijd al door de neus ge-boord, maar geeft niet op en nadat enkele harde noten zijn gekraakt, komen de betrokkenen tot een tussenoplossing. De afdeling Zeeland organiseert de trip van het Nederlands Elftal en nodigt het jubilerende Serooskerke uit om op dinsdag 26 mei in Vlissingen als tegenstander te fungeren. Het zal ons een zorg zijn waar we spelen moeten, als het maar doorgaat! Er zal 's ochtends wel op het veld van Seroos worden getraind.

En dan eindelijk, is 26 mei werkelijk aangebroken. Iets later dan gepland arriveert de bus met het Nederlands Elftal 's-ochtends op ons sportpark Noordhout. Vele wachtenden staan klaar om de spelers te ontvangen en om maar niets van het hele gebeuren te missen. Zelfs onze basisschool is met leerlingen aanwezig voor een leuke morgen, zij mogen een paar uurtjes legaal spijbelen van meester Han! Na alle voorafgaande perikelen, schudt een zichtbaar blij Joop Wattel de handen van Rinus Michels en Nol de Ruiter. Het "feest" kan beginnen, de accommodatie wordt als eerste bekeken en in gebruik genomen.

Eén voor één komen onze nationale helden het sportveld op, we kunnen ze allemaal goed bekijken. Wanneer de groep compleet is, beginnen ze met een rustige warming-up, waarna wat oefeningen volgen met de bal. De fotocamera's klikken driftig, menig fotorolletje wordt volgeschoten. Deze profvoetballers van zo dichtbij, dat zien we niet zo vaak in Seroos. De training wordt besloten met een partij. Kenners aan de lijn denken al te kunnen zien aan de uitgedeelde hesjes wat de opstelling wordt van deze avond. Of dat ook in ons voordeel is, dat zullen we maar even in het midden laten.

Wanneer Michels de training beëindigt bestormt het publiek het veld. Een handtekening, dat is wat ze willen, de jeugd, maar ook de volwassenen zwaaien met notitieblokjes voor een krabbel. We hebben een onvergetelijke morgen. Hierna volgt de officiële ontvangst in de kantine van spelers en begeleiders door onze voorzitter Joop Wattel en de burgemeester van Veere, mevrouw van Montfrans. De laatste biedt ieder een klein presentje aan. Rinus Michels spreekt nog een woord

van dank, waarna het gezelschap in de bus stapt en vertrekt, nog voor ze rijden zijn bij de spelers de kaarten al tevoorschijn gehaald. Maar, ze zijn ECHT op Seroos geweest!

Nu kan Seroos zich op gaan maken voor de match. De zenuwen van enkele aanwezige spelers zijn al wat gespannen. 's-Middags zullen ze zich verzamelen op "Noordhout". Bij hoge uitzondering, speciaal voor deze gelegenheid, gaat onze selectie een hapje eten bij Resto Vrouwenpolder. Tegenwoordig zou het zeer ongebruikelijk zijn voor een wedstrijd, maar het menu bestaat uit biefstuk met friet.

In het restaurant meldt zich een verslaggever van de PZC, die wat vragen stelt aan onze trainer Jan Meulmeester, onder andere of Seroos zich gaat aanpassen aan de tegenstander en of Ruud Gullit mandekking krijgt vanavond. Jan spreekt z'n verbazing nog net niet uit over deze vragen, maar het staat op z'n gezicht te lezen. Nee, Seroos gaat vanavond z'n eigen spelletje spelen is uiteindelijk het antwoord. De verslaggever vindt dit onverstandig....

ONDANKS VIER DOELPUNTEN TEGEN SEROOSKERKE

Michels houdt twijfels over Marco van Basten

Na het eten op naar Vlissingen, waar we snel naar het veld gaan, alvast een beetje van de fantastische sfeer proeven. De tribunes beginnen al langzaam vol te lopen. Nooit eerder was in Zeeland een wedstrijd in de voorverkoop al uitverkocht. Ruim 6000 toeschouwers zullen op de tribunes de verrichtingen van het Nederlands Elftal, maar ook die van Seroos aanschouwen. Om vijf uur is er eerst nog een voorwedstrijd, de Zeeuwse bekerfinale voor C-junioren. Hierna betreden de nationale vedetten het veld voor de warming-up en ook wij beginnen aan onze voorbereiding. Tegen zeven uur gaan we weer richting kleedkamers om ons klaar te maken voor de match. In de kleedkamer wordt de spanning wat gebroken door enkele grappen, maar toch is het voelbaar dat er vanavond iets bijzonders op het programma staat. Eindelijk is het dan zover, we kunnen naar het veld. Tussen een erehaag van opgestelde jeugdleden lopen we, zij aan zij met het Nederlands Elftal, aangevoerd door scheidsrechter Ignace van Swieten het veld op. Applaus klatert van de tribunes. Na de toss wordt er eerst nog een gezamenlijke foto gemaakt. Een gedenkwaardige foto zo zal enkele weken later blijken (Nederland wint het EK 1988), niet alleen voor de individuele spelers maar zeer zeker ook voor onze vereniging.

In de eerste minuten van de wedstrijd zijn we nog wat gespannen, maar wat

later worden er toch een paar voorzichtige aanvallen op de mat gelegd. Uiteraard is het Nederlands Elftal een stuk sterker, maar echt effectief is het allemaal nog niet. Pas in de 24e minuut is het raak. Marco van Basten kan op links vrij oprukken en maakt alleen voor doelman Jaap Pijnenburg geen fout: 0-1. Voor de rust wordt het nog 0-2 en 0-3, eerst mag Van Basten een strafschop benutten na een overtreding van Jaap op Bosman en even later rondt opnieuw Van Basten een combinatie tussen Gullit en Rijkaard bekwaam af. Na de rust duurt het tot de 64e minuut voor het Nederlands Elftal weer tot scoren komt. Maar eerst is er nog de wissel van Ruud Gullit die onder klaterend applaus het veld in gestrekte draf verlaat. De 0-4 wordt aangetekend door de voor Gullit ingevallen Krüzen. Even later mag Van Basten opnieuw een strafschop nemen: 0-5, waarna Van 't Schip de stand op 0-6 brengt. Bij Seroos wordt keeper Jaap gewisseld voor Harrie Willeboordse. Jaap verdwijnt onder een dik verdiend applaus in de dug-out. Het moet gezegd, hij keepte de wedstrijd van z'n leven. Het publiek vermaakt zich in de laatste 10 minuten met de ingevallen Harrie, die op zijn geheel eigen wijze nog enkele reddingen verricht. Het wordt uiteindelijk nog 0-7 door Erwin Koeman en 0-8 door een fraaie kopbal van Van 't Schip.

Met applaus van een tevreden publiek zoeken de spelers zich een weg naar

Serooskerke - Nederlands Elftal 1988, v.l.n.r. Marco van Basten, Aron Winter, Bert Riemens, Frank Rijkaard, Arjen Luteijn, Wim de Fouw, John Bosman, Sjaak Troost, Hans Wattel.

de kleedkamers. Dat is niet zo eenvoudig want honderden handtekeningenjagers bestormen het veld en de spelers. Zelfs wij moeten er aan geloven en hier en daar een handtekening zetten. In de kleedkamer zien we de gebruikelijke taferelen en komen de verhalen. Als het bericht komt dat de wedstrijdshirts van het Nederlands Elftal worden weggegeven stormen we naar buiten, een aandenken is natuurlijk nooit weg. Bij de kleedkamer van het Nederlands Elftal is het even dringen maar een aantal van ons weet een shirt te bemachtigen. Jammer genoeg bereikt geen van deze shirts ons clubhuis als tastbare historische herinnering aan deze onvergetelijke dag voor Seroos.

Na de wedstrijd is er voor Seroos een ontvangst in de kantine van Zeeland Sport, waar onder het genot van een hapje en een drankje teruggeblikt wordt op de wedstrijd. Het Nederlands Elftal krijgt van de afdeling Zeeland in de kantine van GPC een koud buffet aangeboden. Rinus Michels vraagt aan de aanwezige Joop Wattel waar de spelers van Serooskerke zijn gebleven. Joop moet antwoorden dat deze helaas niet zijn uitgenodigd voor het koud buffet. De reactie hierop van Michels spreekt voor zich. Gelukkig geeft Michels Joop nog een compliment voor het vertoonde spel: "Vooral in de eerste helft speelde Serooskerke een lekker fris spelletje".

's Avonds thuis genieten we nog eens op het gemak na, voor de buis, want Studio Sport zendt voor het eerst en waarschijnlijk ook voor het laatst een samenvatting van een wedstrijd uit waarin Seroos te zien is.

Op 27 juni wordt Nederland in Duitsland Europees Kampioen en het hele land gaat uit z'n dak. In Serooskerke denkt men dan stilletjes aan die donderdagavond in Vlissingen, waar het Nederlands Elftal de basis legde voor deze titel toch? Tien jaar later resteren er de foto's, de video en de plakboeken ter herinnering aan een uniek stukje geschiedenis van onze vereniging.

De spelers en de hele vereniging zullen de toenmalige jubileumcommissie tot op de dag van heden dankbaar zijn voor de keuze die ze toen gemaakt hebben, zij deden het gewoon, trokken de stoute schoenen aan en zeiden: Wij vragen het NEDERLANDS ELFTAL!!!!

Serooskerke speelde in de volgende opstelling: Jaap Pijnenburg, Henk Wondergem, Arjen Luteijn, Nico-Jan Boogaard, Pieter den Hollander, Hans Adriaanse, Wim de Fouw, Marcel de Nijs, Wim Allaart, Hans Wattel en Bert Riemens. Wisselers: Harrie Willeboordse, Perry Boogaard, Harrie Koster, Kees-Pieter Geschiere en Marco Dieleman. Trainer-coach Jan Meulmeester.

Het Nederlands Elftal speelde in de volgende opstelling: Stanley Menzo

(Ajax), Sjaak Troost (Feyenoord), Wim Koevermans (Fortuna Sittard), Aron Winter (Ajax), Frank Rijkaard (Real Zaragoza), Wilbert Suvrijn (Roda JC), Johnny van 't Schip (Ajax), Arnold Mühren (Ajax), Johnny Bosman (Ajax), Ruud Gullit (AC Milan) en Marco van Basten (AC Milan). Wisselers: Hendri Krüzen (FC Den Bosch), Erwin Koeman (KV Mechelen) en Joop Hiele (Feyenoord). Tijdens de warming-up blijkt Jan Wouters (Ajax) te geblesseerd om mee te spelen. Trainer-coach: Rinus Michels.

14. DE JEUGDAFDELING VAN DE VOETBALVERENIGING SEROOSKERKE.

Serooskerke AI 1976, v.l.n.r. Staand: P. Wattel, H. Wondergem, P. Maljers, W. Allaart, H. Koole, J. Ton; gehurkt: A. Moelker, A. Willeboordse, P. Dekker, J. Muizelaar, P. Louwerse, W. Duvekot, C. Riemens.

De historic:

De jeugd heeft in het vijftig jarig bestaan van de V.V. Serooskerke altijd een belangrijke plaats ingenomen binnen de vereniging. In de beginjaren was er nog geen jeugdafdeling, maar vanaf de jaren '60 bloeide ook deze tak van de vereniging erg op. De jeugd is begonnen met A-, B- en C-junioren,

later kwamen daar ook een D-team bij, dat toen nog door het hoofdbestuur en de elftalcommissie werden geregeld. Echter in het begin van de jaren '70 werd er een jeugdcommissie opgericht, omdat er zoveel jeugd lid was van de V.V. Serooskerke en dit niet meer allemaal door het bestuur was te overzien. Vanaf die tijd is de jeugdcommissie actief binnen de V.V. Se-

rooskerke om alles voor en rond de jeugd en de dames te regelen.

Zo bestond de voornaamste taak toen uit het regelen van de competitiewedstrijden en elftalindelingen. Ook werd meestal als afsluiting van het seizoen een zevenkamp gehouden voor de jeugd.

In de jaren '70 en '80 werden 's zomers regelmatig jeugdkampen van de KNVB bezocht door de V.V. Serooskerke welke gehouden werden in Hoek van Holland en Zeist. Velen zullen zich deze nog herinneren. In deze tijd zijn ze vervangen door de KNVB jeugdvoetbaldagen in de regio tijdens de zomervakantie.

Tegenwoordig is het voor de jeugd al mogelijk om vanaf 5-jarige leeftijd een balletje te trappen en mede door de

groei van ons dorp, de grote aandacht voor voetbal en ledenwerving op omliggende dorpen is het jeugdledental sterk gegroeid. De jeugdafdeling van de V.V. Serooskerke telt momenteel zo'n 200 leden, waardoor de taken van de jeugdcommissie sterk zijn uitgebreid.

De organisatie.

Doordat het aantal leden van onze jeugdafdeling de laatste jaren sterk is gegroeid vereist dit ook een goede organisatie en taakverdeling binnen de jeugdcommissie, tevens moet er gezorgd worden dat al deze leden goed getraind en begeleid worden. De elftallen moeten worden samengesteld,

A-junioren seizoen 1985/1986. Vlnr staand: W. de Ronde, F. Vilee, M. Dekker, M. Soeterick, C. P. Geschiere, J. Kodde, R. Boone, H. Francke, W. Huibregtse, E. Jongepier. Zittend: P. Boogaard, R. Boogaard, M. Boogaard, G. Lopez, F. Pouwer, H. Sturm.

en gezorgd worden voor gekwalificeerde trainers en voldoende leiders wat steeds moeilijker wordt. Ook proberen we om, indien kwalitatief en kwantitatief haalbaar, de jeugd op een zodanig niveau te krijgen dat dit aansluit bij de doelstelling om het eerste elftal weer op basis van eigen jeugdspelers op een hoger niveau te krijgen. De jeugdcommissie bestaat momenteel uit 6 leden, waarin de taken zo zijn verdeeld, dat ieder zijn eigen verantwoordelijkheden heeft, tevens werken we met een eigen begroting. Ook moet aandacht worden geschonken aan een jeugd vriendelijk beleid binnen de vereniging zowel qua accommodatie als organisatie.

De jeugd heeft op dit moment de beschikking over de volgende teams:

A1 / B1 / B2 / C1 / C2 - juniorenelftallen

D1 / D2 - pupillenelftallen

E1 / E2 / E3 / E4 / F1 / F2 / F3 / F4 - pupillenzeventallen

een Dames elftal

en een groep 5 - jarigen, die nog geen wedstrijden spelen.

De A1- en B1- juniorenteams spelen in de 2e Klas, de C1- junioren en de D1-pupillen spelen in de 1e Klas van Distrikt Zuid 1, de overige teams in de 3e Klas.

Met dit aantal teams en het niveau waarop we spelen lopen we als dorpsvereniging op Walcheren voorop.

De activiteiten.

Om de jeugd aan de club te binden worden er naast het trainen en het spelen van oefen- en competitiewedstrijden ook andere activiteiten gezocht en georganiseerd om van de V.V. Serooskerke een hechte club te maken, ook voor de jeugd.

De startdagen.

Sinds 1992 worden er aan het begin van elk seizoen "startdagen" georganiseerd voor alle jeugdleden.

De toernooien.

Aan het eind van elk seizoen worden er afwisselend voor de jeugdteams "thuis"toernooien georganiseerd en worden door vrijwel alle teams "uit" toernooien bezocht.

De uitwisseling met andere verenigingen.

Bezoek aan de Kuip en het PSV-stadion met oefenwedstrijden tegen de jeugd en uitwisseling met EBOH te Dordrecht.

De promotiemiddagen.

Regelmatig worden "voetbalpromotiemiddagen" gehouden door de jeugdcommissie om de jeugd te interesseren voor het voetbal en leden te werven.

A-junioren seizoen 1982-1983. Vlnr staand: C. de Kraker, P. den Hollander, H. Willeboordse, G. Suijck, D. Nieuwenhuis, R. Geschiere, R. Coppoolse, P. Wattel. Zittend: H. Wattel, N.J. Boogaard, J. Pleune, W. de Ronde, R. Boogaard, J. Peter de Voogd, B. Riemens.

De nevenactiviteiten.

De nevenactiviteiten vinden plaats in samenwerking met de evenementencommissie; met als voorbeeld: zwemmen, poolbiljarten, Sint Nicolaasavonden, playback shows, droppings, laseractionbezoek, enzovoorts.

De geldverwervingactiviteiten.

Oliebollen verkoop, sponsorloop, jeugdlotenverkoop, clublotenverkoop, enz. om de jeugd van voldoende financiële middelen te voorzien.

Met het gezegde in het achterhoofd: "wie de jeugd heeft, heeft de toekomst" hopen we dat dit bij de V.V.

Serooskerke nog lang door zal gaan.

Bij de jeugd staat het voetbalspel voorop, maar zeker mag niet vergeten worden dat aan het plezier hebben in het voetballen ook hier in Serooskerke veel aandacht aan wordt besteed. Er is voor al deze activiteiten een leger aan vrijwilligers en trainers nodig die zich inzetten om deze jeugd op te leiden en te begeleiden, voor onze vereniging te behouden en de toekomst voor de V.V. Serooskerke veilig te stellen.

15. DE DAMESTEAMS VAN DE V.V.SEROOSKERKE.

Wat de jongste lezers wellicht niet weten is dat we 2 perioden kennen waarin de VVS één of zelfs twee dameselftallen had;

1e periode **vanaf 1971 tot**
1977.

In clubblad nr. 9 van april 1971 las ik de volgende oproep;

Nu eens twee dames aan het woord tussen al die mannen. We zouden

ookgraag een fijne sport willen hebben. Waarom geen voetbal voor meisjes en wel voor jongens? Denken jullie, dat we niets durven? Dan vergissen jullie je....

*Hannie en Sanneke
Wondergem*

Deze oproep had succes. Op maandag 7 juni 1971 om 18.15 uur was het zover. De eerste wedstrijd uit naar R.C.S. onder leiding van Ko Brevet werd met 9-1 verloren.

Dames elftal seizoen 1982/1983. Vlnr staand: Joop Wattel, Jacqueline Thijsse, Sandra Bil, Ellen Adriaanse, Lianne Bouterse, Ina Pouwer, Monique Klap, Ellen Houterman, Petra Thijsse, Bram Vader. Zittend: Lydia van Baalen, Els den Hollander, Daniëlle Jongepier, Marjan Bil, Josee Verhage, Marieke de Voogd, Carla Beekman.

Gedurende de maanden mei en juni van 1971 startte de KNVB een halve competitie bij wijze van proef, de dames moesten 's avonds spelen en niet langer dan 2x 30 minuten de minimum leeftijd was wegens gebrek aan ervaring "bij de KNVB" niet bekend.

In 1972 startte de eerste officiële competitie met in groep 2 de ploegen Arnhemuiden, Zeelandia, Serooskerke en VCK. De eerste competitie wedstrijd werd op 5 april 1972 gewonnen met 2-0 van VCK. Bram Vader was leider/trainer. Helaas was het seizoen 1976-1977 het laatste van deze periode. Wegens gebrek aan speelsters is op 24 mei 1977 het damesteam gestopt.

2e periode vanaf 1982 tot heden

Zo'n 16 jaar geleden ging er weer een roddel over Seroos. Iedereen zij tegen elkaar "eh je 't a hore". Alle meisjes worden opgeroepen zich te melden aan de Kadetweg en wel op het sportpark Noordhout. Er werd uitleg gegeven over de voetbalsport. Menig meisje heeft zich toen aangemeld. Iedereen praatte erover, wat moet dat wel niet worden, al die meiden die een jongenssport gaan beoefenen? Ze trokken zich er niets van aan en begonnen onder leiding van Joop Wattel fanatiek aan hun nieuwe hobby in de 2e klas B. Op 2 oktober 1982 speelden ze hun eerste competitiewedstrijd tegen SVD 1 en Seroos won met 1-3. Sportief gezien waren er ook een paar

hoogte punten zoals:

- * de halve finale voor de beker tegen Vlissingen.
- * een hele serie kwart finales (beker).
- * de promotie naar de 2e klas West II. Eindelijk waren we verlost van die kleine competities "8x tegen WIK in één jaar was geen uitzondering"
- * Er volgde een heus promotie-plan. Er waren zelfs busjes nodig voor de verre uit wedstrijden. Kortom vroeg weg en laat thuis, op dit niveau spelen we nu nog steeds!
- * de beslissingwedstrijd tegen Rood Wit voor het kampioenschap van de 2e klas, die door Wit Rood Wit werd gewonnen.
- * In de gehele 1e en 2e periode hebben zeker z'n 30 dames in één of meerdere vertegenwoordigend elftallen gespeeld, o.a. met het Zeeuwse en Nederlandse damesteam en de dames onder 15 en 19, met een 2e en een 3e plaats voor de Zeeuwse selectie o.19 als hoogtepunt voor het Nederlands kampioenschap (waarin er 3 van Serooskerke meespeelden).

Ook waren er hele leuke seizoenafsluitingen, o.a. een weekend naar;

Almere;	met groot toernooi en een tenten kamp.
West Zaan;	met een internationaal toernooi waar ca. 150 teams aan-mee deden, we speelden zelfs tegen

	en met Georgiërs in ons team.
Loon op Zand;	met o.a. een bonte avond en div. activiteiten.
Heeze;	idem. en met een Lady's night.
Alphen;	met nachtelijke speurtocht, een bezoek aan een dierenpark en een echte "bonte avond".

De toekomst

Op dit moment is het aantal dames helaas sterk terug gelopen, doordat er onvoldoende aanvulling is om een zeker natuurlijk verloop op te vangen.

Hierdoor komt zelfs het voortbestaan van het damesteam na het seizoen 1997-1998 in gevaar. Toch ben ik ervan overtuigd dat er evenals in 1971 en 1982 weer een groep dames of meiden komt, die zegt:

Dames (meiden) komen jullie ook op de voetbal?

16. DE TRAINERS

Vanaf ongeveer 1951 zijn veel verschillende personen trainer geweest van de Voetbalvereniging Serooskerke. De namen van sommigen zijn blijven hangen. Trainers uit het (verre) verleden worden hieronder genoemd. Aan enkele van de meest recente en daarom ook meest bekende wordt hier kort aandacht besteed.

De eerste trainer was Joh. Van de Voorde. Daarna volgden Bertus Meeuwse, Lery van de Velde, dhr. Goossens, Hans de Bruin, Henk Verslijs, Johan B. Bruins en vervolgens:

Henk Versluys

Vanaf het seizoen 1971/1972 tot en met het seizoen 1978/1979 trainer van de eerste selectie van de V.V. Serooskerke en hij heeft VVS van de vierde klas afdeling naar de derde klas KNVB gebracht. Hij heeft met het eerste elftal de achtste finale van de KNVB beker bereikt.

Als actief speler was hij keeper bij Middelburg. Na Serooskerke is hij vertrokken naar Middelburg. Twee seizoenen (1981/1982) later is hij terug gekeerd naar Serooskerke en is aan het eind van dat seizoen noodgedwongen gestopt omdat hij met een knieblesure kampte.

“De mooiste jaren heb ik bij Serooskerke beleefd”, aldus Versluys toen hij zijn afscheid had aangekondigd.

*Wedstrijd Serooskerke - Zeeuws Zaterdagelftal 28 mei 1973.
V.l.n.r. G. Schipper, W. van Haveren en J. Wattel.*

Henk Houtekamer

Na 8 jaar Versluys deed Henk Houtekamer uit Middelburg zijn intrede bij Serooskerke. Hij kwam van de V.V. Krabbendijke. Hij heeft de eerste selectie 2 jaar getraind en is toen vertrokken naar Kloetinge. Bij Serooskerke zat het Houtekamer niet erg mee. Hij werd het eerste seizoen 7e en het

Serooskerke 1 1980-1981 v.l.n.r. Staand: P. Boone, J. Wattel, J. Muizelaar, D. Adriaanse, P. Riemens, W. Allaart, H. Lobbezoo, D. De Kok, K. Joosse, H. Houtekamer; gehurtt: L. Verburg, P. Jobse, P. Louwerse, L. De Bruijne, K. Bouterse, A. Moelker.

tweede seizoen eindigde hij op de 10e plaats.

Dick van Westen

In het seizoen 1980/1981 was Dick van Westen ontslagen als trainer van Vlissingen en nam, na een jaartje rust, in 1982/1983 het roer over van Henk Versluys.

Het team van Van Westen was volgens hem geen titelkandidaat in het eerste seizoen, maar het moest desondanks toch een beslissingswedstrijd spelen tegen Hoek. Deze wedstrijd werd helaas verloren met 2-0. Het werd dus een 2e plaats. Hij heeft 3 seizoenen bij Serooskerke getraind en heeft hier-

nanog bij Middelburg gewerkt als trainer.

Jan Meulmeester

Jan Meulmeester is een trainer die jaren bij concurrent Oostkapelle op de bank heeft gezeten en in het seizoen 1985/1986 naar Serooskerke is gekomen. Volgens de PZC haalt de VVS hiermee de Zeeuwse succes-trainer binnen. Hij woont in Serooskerke en behaalde in zijn eerste seizoen al een promotie naar de 2e klas KNVB. In het tweede jaar van zijn trainerschap bij Serooskerke bereikte het eerste de finale van de districtsbeker te Gemert. Deze finale werd gewonnen met 0-3.

De eerste trainersperiode van Meulmeester duurde vier jaar. Na enkele jaren is hij nog een keer teruggekeerd om samen met Wim Ovaa de eerste selectie te coachen en te trainen na het tussentijds vertrek van Poortvliet.

Piet Puype

Deze trainer kwam van Nieuwdorp en heeft met Serooskerke de stap naar de eerste klas KNVB gemaakt. Hij volgde Jan Meulmeester op en zette diens successtory voort. Hij realiseerde in het seizoen '89/'90 door een overwinning op IJVV dat Serooskerke voor het eerst in haar bestaan promoveerde naar de 1e klas KNVB van het landelijk zaterdagvoetbal.

Hij heeft de eerste selectie drie jaar onder zijn hoede gehad en is toenaan de slag gegaan bij Bevelanders.

Ad Poortvliet

Ad kwam in het seizoen 1992/1993 als trainer naar Serooskerke. Het was een moeilijke periode omdat Serooskerke een erg zwaar seizoen tegemoet ging. De resultaten bleven uit en hij is de eerste trainer geweest die midden in een seizoen is vertrokken. Gelukkig heeft hij daarna een aantal goede seizoenen bij Dauwendale gehad.

John Ebert

John Ebert volgde het duo Ovaa/Meulmeester op en had, tot hij naar Serooskerke kwam, de tweede selectie van Veere onder zijn hoede.

Hij is drie jaar als trainer aan Serooskerke verbonden geweest. Ook hij

kwam in een moeilijke periode waarin verschillende spelers stopten of lager gingen voetballen. Hierdoor viel het eerste tijdens zijn trainerschap enkele klassen terug. Na zijn vertrek is hij bij Luctor gaan werken als trainer.

Wim Ovaa

De huidige trainer van Serooskerke heeft een lange staat van dienst en is voor de tweede maal actief op het trainingsveld van Serooskerke. Hij heeft eerder samengewerkt met Jan Meulmeester als opvolger van Ad Poortvliet. Voor hij naar Serooskerke kwam is hij trainer geweest bij o.a. de Meeuwen in Zoutelande en Bevelanders in Kamperland. Nu is hij bezig aan zijn eerste seizoen en zal ook volgend jaar de 1e selectie trainen. Tevens heeft hij een belangrijk aandeel in het tot stand komen van een rode draad door en voor de gehele vereniging.

17. VRIJWILLIGERSWERK.

Wie 's zaterdags op het sportpark Noordhout rond loopt staat er eigenlijk nooit bij stil. Het is zo vanzelfsprekend dat je er niet meer op let dat de kantine open en de koffie vers gezet is, dat de hoekvlaggen op de velden staan en de doelnetten gespannen zijn, dat de kleedkamers en toiletten schoon zijn en de velden voorzien van keurig rechte witte lijnen. Dat er schone opgepompte ballen klaarliggen en er iemand het scorebord bijhoudt of bij

de ingang kaartjes verkoopt. Wat zou een sportvereniging zijn zonder het onmisbare samenbindende element, de VRIJWILLIGER.

Wat zijn vrijwilligers eigenlijk? Zijn dat zonderlinge lieden die belangeloos hun hart en hele hebben en houden verpanden aan hun sportclubje en die er met alle liefde een huiselijke crisis voor over hebben om hun club te kunnen helpen (als er al sprake is van enig huiselijk leven). Of zijn dat brave huis-

Serooskerke 1 1987, v.l.n.r. Staand: J. Wattel, K. Meijers, E. Jongepier, N.J. Boogaard, W. De Fouw, H. Wattel, M. De Nijs, H. Koster, R. Geschiere, P. Keulemans, J. Meulmeester; gehurkt: B. Riemens, A. Luteijn, R. Jongelings, J. Peijnenburg, H. Adriaanse, H. Wondergem, P. Den Hollander, J. Wattel.

vaders en -moeders die ook wel eens wat doen voor de sportclub waar hun zoon of dochter lid van is en zich beperken tot het wassen van de shirts of het vervoeren van de spelertjes naar verre uitwedstrijden.

Vrijwilligers zijn er inderdaad in alle soorten en maten. De eigenschap die alle vrijwilligers in elk geval kenmerkt is dat ze het werk belangeloos doen. De hiervoor beschreven zeer extreme soort vrijwilliger komt, gelukkig misschien, niet zo heel vaak voor. Toch zijn er een groot aantal mensen die er erg veel tijd in steken om hun vereniging op de been te houden. Ze krijgen daar vaak niet veel meer voor terug dan een waarderende opmerking of een klap op hun schouder. Soms zelfs is forse kritiek hun deel als het bestuursbesluit niet uitpakt zoals men had verwacht, de kantine niet (lang) genoeg open is, de lijnen niet recht zijn, de samenstelling van het elftal niet bevalt, enzovoorts. Daardoor laten zij zich niet uit het veld slaan. Ze gaan door zolang ze er plezier aan beleven en gewaardeerd worden of tot iemand op zaterdagavond om zeven uur het licht in de kantine uitdraait.

Dat de vrijwilliger zo enorm gewaardeerd wordt en ook zo hard nodig is komt doordat de sportvereniging aan één ding altijd gebrek heeft: geld. Als alle werk van de vrijwilligers door betaalde krachten verricht zou moeten worden, dan zou de contributie voor de leden van de sportvereniging tot astronomische hoogte stijgen. Of

anders gezegd, zonder vrijwilligers zouden er nauwelijks of geen sportverenigingen bestaan.

Vrijwilligerswerk is natuurlijk aan veranderingen onderhevig, maar toch ook niet zoveel. Ook vroeger al werd de eerste kleedruimte door leden van de vereniging zelf gebouwd en werd het veld onderhouden en de lijnen getrokken door mensen die niet te beroerd waren hun handen belangeloos uit hun mouwen te steken. Dat is inderdaad in de loop der tijd nauwelijks veranderd. Wat wel veranderd is, is het aantal vrijwilligers.

Toen de Sportvereniging Serooskerke 50 jaar geleden startte was het aantal leden beperkt. Het organiseren van de vereniging en haar activiteiten was dan ook goed te overzien. Met het stijgen van het ledenaantal stijgt ook het aantal benodigde vrijwilligers. En als je gezegend bent met veel vrijwilligers betekent dat ook dat dit legertje vanuit het verenigingsbestuur aangestuurd en gecoördineerd moet worden. Hoe veel mensen zijn er 's zaterdags niet op pad voor de V.V. Serooskerke? Denk alleen maar aan de leiders van al die elftallen.

Dan valt ook meteen op dat een succesvolle vereniging meer aantrekkingskracht heeft op vrijwilligers. Het is nog niet eens zó lang geleden dat op zaterdagmorgen met man en macht zand naar het drassige veld in de Zandput werd gekruid en er met rieken honderden gaten werden geprikt in de doornatte bovenlaag om toch

Serooskerke 2 kampioen '83-'84 v.l.n.r. Staand: B. Wattel, J. Wattel, P. Stroo, J. Wattel, R. Geschiere, H. Willeboordse, S. Abrahamse, P. Keulemans, N.J. Boogaard, J. Muizelaar, J. Pleune; gehurkt: K. Louwerse, H. Louwerse, B. Riemens, P. Jobse, R. Geschiere, J. Francke.

vooral die ene wedstrijd door te laten gaan. Wie weet nog dat de eerste elftalspelers op de eerste training van de week na een goed resultaat in het weekend werden verrast met een bos chrysanten uit eigen tuin?

Misschien mogen we wel vaststellen dat vrijwilligerswerk vroeger waarschijnlijk wat romantischer was. Er was meer tijd voor een praatje en andere sociale contacten.

Tegenwoordig is het een serieuze tijdsbesteding, waar, zoals gezegd, soms wel eens te weinig aandacht en

waardering voor is. Het zij dan ook nog maar eens gezegd: waar zou de vereniging zijn zonder vrijwilligers? Nergens.

18. DE PROFCLUBS.

In de loop der jaren hebben ook verschillende profclubs de V.V. Serooskerke met een bezoek vereerd, met als hoogtepunt natuurlijk het bezoek van het Nederlands Elftal in mei 1988 hier-

over staat in hoofdstuk 13 dit boek meer.

De profclubs waartegen gespeeld is op een rijtje;

1980	Serooskerke 1	-	Roda JC (C-team)	1-5
1980	Serooskerke 1	-	PEC Zwolle	0-4
1981	Serooskerke 1	-	PEC Zwolle	1-6
1982	Serooskerke 1	-	PEC Zwolle	3-5
1986	Serooskerke 1	-	Feyenoord	1-4
1986	Serooskerke 1	-	Helmond Sport	2-4
1987	Serooskerke 1	-	AJAX 2 (KNVB beker)	0-2
1988	Serooskerke 1	-	NEC (KNVB beker)	2-3
1988	Serooskerke 1	-	Feyenoord	0-6
1989	Serooskerke 1	-	Fortuna Sittard	0-5
1990	Serooskerke 1	-	RKC	0-6
1991	Serooskerke 1	-	Groningen	0-4
1992	Serooskerke 1	-	Heereveen	2-6
1993	Serooskerke 1	-	RBC-2	1-1

Een aantal keren hebben jeugdteams van Serooskerke en Feyenoord tegen elkaar gespeeld.

Serooskerke 1 - Feyenoord, met voor Serooskerke v.l.n.r. P. den Hollander, A. Luteijn, H. Wattel, M. Dieleman.

19. DE STANDEN VAN HET EERSTE.

Seizoen	Stand	Wedstrijden	punten	Doelpunten		Klas
				voor	tegen	
1948/1949	3e	12	16	66	23	2e afdeling
1949/1950	1e	14	26	73	21	2e afdeling
1950-1951	1e	14	26	72	19	2e afdeling
1951/1952	10e	18	7	27	71	1e afdeling
1952/1953	5e	14	10	42	41	2e afdeling
1953/1954	4e	20	21	56	51	2e afdeling
1954/1955	2e	16	26	69	19	2e afdeling
1955/1956	2e	16	23	87	33	2e afdeling
1956/1957	5e	20	23	61	32	2e afdeling
1957/1958	2e	16	22	42	23	2e afdeling
1958/1959	9e	18	13	31	49	1e afdeling
1959/1960	10e	18	9	28	55	1e afdeling
1960/1961	8e	20	15	51	61	2e afdeling
1961/1962	3e	18	25	59	68	2e afdeling
1962/1963	4e	18	22	45	34	2e afdeling
1963/1964	3e	22	28	67	41	2e afdeling
1964/1965	6e	17	16	40	39	2e afdeling
1965/1966	3e	19	25	59	39	2e afdeling
1966/1967	10e	20	12	38	55	2e afdeling
1967/1968	10e	22	18	41	50	2e afdeling
1968/1969	11e	22	13	37	71	2e afdeling
1969/1970	9e	22	16	19	31	2e afdeling
1970/1971	4e	20	25	33	23	2e afdeling
1971/1972	5e	22	25	48	25	2e afdeling
1972/1973	7e	22	22	32	38	2e afdeling
1973/1974	2e	22	29	53	21	2e afdeling
1974/1975	1e	22	37	80	18	2e afdeling
1975/1976	2e	22	28	49	24	1e afdeling
Promotie naar 4e klas KNVB na winst op Colijnsplaatse Boys						
1976/1977	1e	18	28	35	11	4e KNVB
1977/1978	2e	20	26	36	22	3e KNVB

1978/1979	7e	18	16	20	22	3e KNVB
1979/1980	7e	18	17	22	31	3e KNVB
1980/1981	10e	21	18	31	34	3e KNVB
1981/1982	9e	19	14	22	26	3e KNVB
1982/1983	2e	22	32	44	26	3e KNVB
1983/1984	3e	22	27	42	26	3e KNVB
1984/1985	3e	22	28	42	31	3e KNVB
1985/1986	2e	22	32	45	24	3e KNVB
Promotie naar 2e klas KNVB na winst op Almkerk						
1986/1987	2e	24	32	48	29	2e KNVB
1987/1988	2e	22	29	39	28	2e KNVB
1988/1989	4e	22	27	30	22	2e KNVB
1989/1990	2e	22	32	36	14	2e KNVB
Promotie naar 1e klas KNVB na winst op IJVV						
1990/1991	11e	26	22	29	36	1e B KNVB
1991/1992	7e	26	26	27	30	1e B KNVB
1992/1993	14e	26	11	21	08	1e A KNVB
1993/1994	6e	22	22	18	15	2e KNVB
1994/1995	12e	22	6	21	56	2e KNVB
1995/1996	8e	22	24	29	36	3e KNVB
1996/1997	12e	22	4	21	75	3e KNVB
1997/1998	5e	22	35	34	25	3e A KNVB

20. 50 JAAR VRIEND VAN SEROOS.

Dit 50-jarig bestaan wordt gevierd onder het motto: VRIEND van Seroos, want als je lid bent geweest of lid bent van de v.v. Serooskerke, dan ben je lid van een grote familie, onderdeel van een grote vriendenkring. Belangrijker nog echter is dat VRIEND volgens de sportprincipes staat voor Verdraagzaamheid, Respect, Integratie, Eenheid, Nee tegen racisme en vóór Duidelijkheid.

En dat zijn woorden die in onze tijd, in onze maatschappij, dus ook binnen de voetbalvereniging belangrijke kaders zijn waarbinnen we willen werken, waarvoor we willen staan, waarmee we met elkaar om willen gaan, wat onzesportprincipes zijn. Sportprincipes die aan ons de keuze vragen hoe we met onze sport omgaan. Vriend van Seroos, hoe ga je met elkaar om?

Hoe ga je als vertegenwoordiger van de blauw-witte kleuren om met je medespeler en je tegenspeler? Hoe ga je om met je verantwoordelijkheid voor de gemeenschappelijke eigendommen zoals velden, kleedkamers, ballen, e.d.? Hoe benader je de scheidsrechter tijdens en na de wedstrijd? Hoe ga je om met leden van andere clubs? Zie je ze alleen als tegenstander of ook als medestander, als vijand of ook als vriend?

Vrienden van Seroos, jullie wordt een vriendelijk jubileumjaar toegewenst.

Wat de wedstrijden van oud-Seroos betreft:

het zgn. Aduard elftal speelt op 23 mei tegen Arnemuiden. (De oudjes spelen op speciaal verzoek twee keer een half uur).

Het elftal van 1983 komt op 30 mei de wei in tegen Hoek om de beslissingswedstrijd om het kampioenschap van de derde klas nog eens over te doen. Wellicht kunnen de mannen van trainer Dick van Westen revanche nemen voor deze verloren partij.

Het eerste elftal speelt op 23 mei tegen de Oud-Internationals. Rond de jaarwisseling heeft deze ploeg gespeeld tegen de KHFC met Jan Poortvliet, Johnny Rep, René en Willy van der Kerkhoff, Mario Been en René van der Gijp. Een mooie jubileumwedstrijd voor de vijftigjarige.

's Morgens komen de gebroeders Mühren een voetbalclinic geven voor ongeveer 40 jeugdleden van onze vereniging. Waarschijnlijk kunnen ze dan 's middags meespelen in oud-Oranje. We zijn erg trots dat ze bij ons zijn en we weten zeker dat dit een ware voetbalhappening wordt.

Bij de thuiswedstrijden van het eerste

elftal presenteren we in dit jubileumjaar het elftal van de week. Dit elftal zal in het kader van ons motto VRIEND van Seroos de tegenstender bloemen aanbieden, in de rust om een penaltybokaal spelen en de hele week in de kantine in het middelpunt van de belangstelling hangen.

Er zijn ook diverse promotieartikelen te koop, zoals een prachtig T-shirt, een mok, een bierglas, caps en pennen. Laat iedereen zien dat je een vriend van Seroos bent.

OVERZICHT TEAMS V.V.SEROOSKERKE '97-'98

1e elftal

Vlnr. Staand: Dick Hoogesteger, Rene Poortuliet, Hans Lobbezoo, Rene Geschiere, Cees-Pieter Geschiere, Alex Dekker, Paul Wolfert, Reinco Geschiere, Maaïke Marinissen, Henk Schuit, Bart Jacobsen, Wim Ovaa, Han Lobbezoo. Zittend: Adrie Riemens, Klaas Houterman, Jacco Pleune, Willem Jan Schoe, Michel Louwerse, Remco Deurink, Niels Lobbezoo, Martin Meijers, Martin Francke.

2e elftal

Vnr. Staand: Bjorn v.d.Vliet, Joop van Huzien, Henk Wondergem, Hans Francke, Arjan Koole, Henk Versluys, Peter Geschiere, Marcel Koole, Johan Mesu, Wim van Schaik. Zittend: Rene Wondergem, Han Wondergem, Bert v.d.Broeke, Ronnie van Schaik, Jan Peter v.d.Putte, Daniel Eckhardt, Martin Meijers, Erik Koopmans.

3e elftal

Vnr. Staand: Peter Stroo, Stephan Hillebrand, Adrie Moelker, Edwin Overbeeke, Jaap v.d.Hiele, Ko Commelin, Huibert Deurloo, Jan Francke, Krijn Poppe. Zittend: Bert Riemens, Rob Wattel, Leo Coppoolse, Paul v.d.Broeke, Pieter den Hollander, Co Louwerse.

4e elftal

Vnr. Staand: Simon Wattel, Joeri Koole, Jan Cornelisse, Wim Allaart, Jaap Allaart, Wim van Belzen. Zittend: Jan Wattel, John Deurloo, Stefano Albertini, Hans v.d.Broeke, Fred Vermue.

5e elftal

Vnr. Staand: Marcel Bührs, Jan Kamp, Wouter Meulenberg, Peter Sanderse, Wim Maljers, Izak Melse, Paul Verhoeff. Zittend: Danny Vaes, Chris Geertse, Jasper Wattel, Markus Koenders, Edwin Andriessen, Christiaan Evers.

A-junioren

Vnr. Staand: Jaap Wondergem, Marijn Ober, Marcel Vader, Dennis Onderdijk, Vincent Bosselaar, Renco Francke, Ruud Buteyn, Karel Manni. Zittend: Christiaan Francke, Rudi Geerse, Frank Allaart, Eric van Middelkoop, Gilles Kempe, Ruben Dekker

B1-junioren

Vnr. Staand: Frank Rooze, Robin Verbrugge, Tom Breedijk, Wouter Sanderse, Coen Lukaart, Rob Olieslager, David Dekker, Frans Vilee. Zittend; Christian Wisse, Jeroen Vos, Jan Willem Francke, Steven Kempe, David van Dis, Anthony Poppe.

B2-junioren

Vnr. Staand: Arno van der Wal, Lennart Besuyen, Stephan v.d. Vliet, Alex Koppejan, Benjamin Marinnissen, Wilfred Moerdijk, Rini Volkers. Zittend: Johnny Mol, Tim Doornik, Maarten Riemens, Jacco Corbijn, Martin Sturm.

C1-junioren

Vnr. Staand: Pieter den Hollander, Frederik den Herder, Jeroen Geerse, Wilco Louwerse, Rudolf v.d. Heyden, Arnold Schrey, Ivo Besuyen, Patrick v.d. Putte, Peter Tahitu. Zittend: Adriaan Wattel, Alex de Visser, Benjamin Sanderse, Robin Vos, Ronald Ridderbos, Hans de Nooyer.

C2-junioren;

Vlnr. Staand: Kees Geerse, Cicilia Adriaanse, Robbie Francke, Jarno Mesu, Marinus Stroo, Robbert Groeneveld, Joost Eshuis, Nicole Pattenier, Wilbert Koole. Zittend: Maurice de Landmeter, Gertjan v.d. Hiele, Jacco Gideonse, Martijn Ubels, Jorge Ober, Gerard Riemens.

D1-pupillen

Vlnr. Staand: Hans Magnus, Alexander van Goudswaard, Bart Jacobsen, Gijs Wattel, Bernardo Wattel, Chris Dingemanse, Co Meijers, Bas Rooze, Simon Wattel, Jotam Zweedijk. Zittend: Kyrian Guepin, Lianne de Nooyer, Wiebe Hioolen, Frits Paap, Kevin Luteyn, Johan Dekker.

D2-pupillen

Vlnr. Staand; Romke Hioolen, Lars Willeboordse, Martin Meijers, Robert van Halderen, Jacky Gideonse, Robert Wattel, Adriaan Kousemaker, Rob Adriaanse, Kevin Luteijn, Stefan Wisse, Allard Drijfhout, Alex Dekker, Andy Troy, Michiel Harinck.

E1-pupillen

Vlnr. Staand: Peter Wattel, Ezra de Korte, Arjen Dingemanse, Pedro van Liere, Jasper Wilderom, Bram Vader. Zittend: Jeffrey Poppe, Rogier van Wouwe, Ainsley Jansen, Dick Moelker.

E2-pupillen

Vlnr. Staand: Rick Bosteels, Wouter van den Abeele, Michel Dees, Germaine Sniijders, Jesse de Vries, Telman Arakelian, Robbert Jan Zweedijk, Sander Ton.

E3-pupillen

Vlnr. Staand; Bjorn Dingemanse, Robert Bastiaanse, Leo de Groot, Marten Janse, Jeroen van Halderen, Erik Jacobsen, Sonny Pouwer, Camiel Vos, Maikel Louwerse.

E4-pupillen

Vlnr. Staand: Wim van Belzen, Dennis de Loeff, Sjoerd Slotman, Kevin Troy, Bram Gideonse, Gertjan Gideonse, Martin Wisse, Martin Troy. Zittend; Wiljan Jobse, Ruud Luteijn, Vincent Meulenberg, Arjen Francke.

F1-pupillen

Vlnr. Staand; Bas de Viet, Stuard Matthijsse, Laurens Riemens, Wim Allaart, Andries Labruyere, Casper Vos. Zittend: Niek Gideonse, Stefan Allaart, Koen Meijers, Joeri Luteijn.

F2-pupillen

Vlnr. Staand: Mark Groenleer, Corrie Allaart, Rudi Dekker, Roy Koole, Robin Gideonse, Taco Drijfhout, Jos Gideonse. Zittend: Bert Francke, Michel Matthijsse, Sven Versluis.

F3-pupillen

Vlnr. Staand: Peter Ton, Gijs Zoutewelle, Guido van Wouwe, Marius Ton, Marc Wagenaar, Martijn Sanderse, Ruud Rozemond, Corrie Allaart, Michel Beeke, Alex Jobse.

F4-pupillen

Vlnr. Staand: Ingrid Passenier, Matthieu van Vliet, Danique Passenier, Jordey Ingelse, Maarten Spiljaard, Johnny Louwerse. Zittend: Jan Dees, Jorden Louwerse, Maikel Simonse, Wouter Koster.

5-jarigen

Vlnr.: Aron Koster, Tim Dekker, Janita Rooze, Arjan Davidse, Jeffry Willeboordse, Bo van der Weyden.

Dames

Vlnr. Staand: Jan Vogel, Judith Eckhardt, Saskia Goetheer, Angelique Maljaars, Mirjam Eckhardt, Ruth Dekker, Marieke den Doelder, Martin van de Hoeven. Zittend: Rianne Francke, Marieke Maas, Lianne Bouterse, Tina Blokpoel, Katinka Wattel, Liesbeth Meulenberg, Barbara Boone.

Dit boekje is mede tot stand gekomen dankzij de steun van:

Autobedrijf Melse
 DOELAND Passenier
 Breedijk Horeca Verzorging
 Makelaarskantoor Dennis A. Egan
 Reisbureau Van Fraassen Holland International
 Straalbedrijf Boone
 N.V. Z.I.T.O.

